(2) No court shall take cognizance of any offence under this Regulation, unless complaint thereof has been made by, or with the previous sanction of, the Registrar or, in the case of an offence under section 31, by the person to whom the copy was given, within six months of the date on which the offence is alleged to have been committed.

Clauses put and carried.

Mr. President.—The question is that Clause 1 stand part of the Bill.

CHAPTER I.

Preliminary.

Short title, extent and commencement.

1. (1) This Regulation may be called the Cochin Trade Unions Regulation, of 1111.

(2) It extends to the whole of Cochin.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification in the Cochin Government Gazette, appoint.

Clause put and carried.

Mr. President.—The question is that the title and preamble stand part of the Bill.

THE COCHIN TRADE UNIONS BILL.

Preamble.

Whereas it is expedient to provide for the registration of Trade Unions and in certain respects to define the law relating to Registered Trade Unions in Cochin; it is hereby enacted as follows:—

Title and preamble put and carried.

Mr. Thomas Manjuran.—Sir, I move that the Bill may be taken up and finally passed tomorrow.

Motion put and carried.

The Cochin Newspapers Bill.

Mr. Thomas Manjuran.—Sir, I rise to move that the Newspapers Bill be taken up and passed.

Mr. A. Eachara Menon.—Sir, I would invite the attention of the President to this fact that during the course of the discussion on this Bill we may have to refer to the cases that are sub-judice now and it might not be allowed. In the Assembly, President Mr. Patel suo moto raised objection when the Public safety Bill was introduced.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. President.—The Hon'ble Member's point of order is that in view of the fact that certain cases are sub-judice in the Hon'ble Member's opinion the consideration of this Bill will be almost impossible because in his opinion the House will have to refer to these cases which are sub-judice and without reference to those cases this Bill cannot be discussed. Therefore, this Bill ought not to be discussed in this House now.

Dr. A. R. Menon.—What is the opinion of the Government?

Mr. President.—It is a matter for the Hon'ble Members to say whether the fact that certain cases are sub judice will jeopardise their discussion of this Bill.

Dr. A. R. Menon.—I personally do not think that a discussion of this Bill cannot be carried on without making reference to the cases pending. We can very well discuss those questions generally affecting the liberty of the press without making any pointed or special reference to the cases that are sub-judice and I do not think there is any need to postpone the consideration of this Bill on this ground.

Mr. President.—Then we will proceed with the bill.

Mr. Thomas Manjuran.—Sir, I beg to introduce the Cochin Newspapers Bill and in doing so I may narrate in a few words the history of the press legislation elsewhere and here. In British India.....

Mr. President.—Is it the practice here to have a full discussion on the principle at this stage?

Dr. A. R. Menon.—Yes.

Mr. Thomas Manjuran.—In British India, as I had occasion to state in this House about 12 months ago, there existed from time to time press regulations in one form or other. By the year 1910 was passed in British India a Press Act which contained far more stringent provisions than those contained in this Bill.

Mr. K. Ayyappan.—Does the Hon'ble Member admit that this is reactionary?

Mr. President.—Perhaps it is rigorous.

Mr. Thomas Manjuran.—That Act, however, was repealed in the year 1922 and they tried to get on without any such provision for a few years. But almost immediately after it was found in practice that the press could not be controlled without

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the machinery of some sort of legislation. Almost immediately after the year 1923 a strong necessity was felt for introducing some sort of legislation for controlling a section of the press that was violent, scurrilous or irresponsible. Accordingly, in the year 1931 an emergency bill was passed with a view mainly to combat incitement to murder and other forms of violence that prevailed in a certain section of the press at that time. A Bill was accordingly passed in the year 1931 as a temporary measure for one year; but conditions not having improved, the Bill had to be extended from year to year and at last the Act was made permanent. The Act itself, I may say, was Act 23 of 1931. That is the situation as it exists in British India. I am not referring to the ordinance, I am only refering to the Press legislation.

In Travancore there existed formerly only a Registration of Books and Newspapers Regulation which has nothing to do with any definite control over the newspapers and printing presses. Such a Regulation alone existed until the year 1101 when it was brought to the notice of the Travancore Government that a section of the press was becoming alarmingly seditious, scurrilous, obscene and irresponsible. The Travancore Government had to face the situation somehow or other and they introduced a Press Regulation in 1101. I may also state that that regulation was introduced without having the consent of the Legislative Council. Royal prerogative seems to have been invoked and the regulation was passed.

In Cochin, although this law was in force in Travancore for about 10 years, the Government thought that they would wait as long as possible consistent, of course, with their sense of duty to the public before introducing any sort of measure whatsoever to restrain the press in any manner with the result that until the year 1110 there was absolutely no press regulation in this country. Until the year 1110 there was absolutely no press law of any sort in Cochin State and as such I may say Cochin was absolutely unique. So far as I know any State of any considerable importance in India has had a press law of its own in some form or other for the last several decades.

Dr. A. R. Menon.—Then, why do you want to lose that unique position?

Mr. Thomas Manjuran.—Because of the irresponsible activities of a section of the press in the State, the Government regret that they are compelled to give up that unique position.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

When I introduced two amendments, one to the Press and Registration of Books Regulation and another to the Criminal Procedure Code in the year 1110 as a sort of half-measure to combat the evil, I stated in this House that although Government were well aware that a section of the newspapers of the State had gone down to levels unknown, the Government would at that juncture be satisfied by introducing what was apparently only a half-way measure, consisting as it did of one in amending the Press and Registration of Books Regulation by introducing a section to prevent transmission by Anchal of obscene literature and another introducing an amendment in the Criminal procedure Code granting to the Government powers of forfeiture in the case of seditious and obscene literature. These bills were introduced and were kindly passed by this House. At that time it was stated that if the press deteriorated the Government would be compelled at an early date to take more rigorous action and I now come before you with a Bill which, I say, is no doubt a little more serious but is by no means too much or really of a reactionary nature. But before I come to the Bill itself I must recapitulate the vehement appeal made by the Hon'ble Member for Pallippuram during the last Budget Session. First of all, he blamed the Government for not taking action against the absolutely scurrilous, obscene and irresponsible publications that were in vogue at that time and exhorted the Government to take action as early as possible against such newspapers. Now, with your leave, Sir, and by way of refreshing the memory of the Hon'ble Member of this council and of the Hon'ble Member for Pallippuram in particular I may be permitted to read one or two passages. It will be found on page 369 of Vol. V, III series.

"Sir, I have not the least quarrel to give all encouragement to decently conducted papers. (Hear, Hear). But what kind of papers are we having now? I do not deny that the press is a power and the difficulty is that such press should be conducted by men who are strong enough not to abuse it. As misfortune would have it, the whole State is stinking with the press run by vagabonds, drunkards who, pursued by the police, come into this country and take to journalism and begin abusing both men and women alike, and if there is one thing that the Government Advôcate should devote his attention to forthwith, it is the enactment of a press law to put an end to the activities of these horrible rascals".

Then one Hon'ble Member raised a point of order whether it is parliamentary and Dr. Menon says.

"I do not understand how it is an unparliamentary expression. A man who does a rascalic action is a rascal. What are they asking for? They are asking the Government to give encouragement to them. I have not the least

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

doubt that the moment the Government give patronage to them, some of these papers will be favoured and they will praise the Government and those papers which are not getting the same benefit will attack the Government because they are not favoured by the Government. I think the Government must keep aloof from the question of patronage of the press. Take the case of the Education Department.

"A quarter sheet paper publishes daily encomiums after encomiums upon the Education Department. I charge the Department and the Government in allowing them to abuse those who are respectable men calling all sorts of names and motives are attributed to them and they are powerless to take action for want of a press law".

Mr. K. Ayyappan.—If the Hon'ble Member recants will you withdraw your Bill?

Mr. President.—Recanting is only with reference to the opinion and not with reference to statements of facts.

Mr. Thomas Manjuran.—I was blamed last year by no less a person than the Hon'ble Member for Pallippuram in unique language—it certainly does not seem to me to be mild language—for not taking action for bringing legislation before this House to control the press. I am sure the Hon'ble Member for Pallippuram could not have forgotten his experience so early. I am sure the Hon'ble Member will not blame me for taking up his warning. It was after that speech that the Government introduced the amendments that I referred to. But subsequently it was found that they were not adequate. Violent erruptions of the press of a most irresponsible nature were noticed here and there and the Government felt that there was no alternative but to follow the advice given by the Hon'ble Member for Pallippuram in this respect and a Bill as moderate as possible and just adequate to meet existing conditions has been drawn up and placed before the House.

Now, I fear one aspect of the Bill is not well noticed. An important point of safety has been introduced in this Bill. It is not a case where even a pie of security given by a newspaper can be forfeited by the Government without allowing their reasons for doing so to be scrutinised by the Chief Court, than which I do not know of a more secure safeguard. The section dealing with this matter is section 9 which runs as follows:—

"Any person aggrieved by an order under section 5 or section 7 may, within two months, from the date of such order, apply to the Government for reconsideration of such order on the ground that the newspaper in respect of which such order was made did not in fact contain any words, signs, sible representations or matter of the nature described in section 5, and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Government shall thereupon either revoke such order or shall refer such application to the Chief Court forwarding to the said court a copy of such order with the connected records".

Let me bring to the notice of the Hon'ble Members sections 5 and 7. Section 5 reads thus:—

"Whenever it appears to the Government that any newspaper in respect of which a license has been granted under this regulation.—

1. contains any words, signs, or visible representations which are likely or may have a tendency, directly or indirectly, whether by inference, suggestion, allusion, metaphor, implication or otherwise,

a. to excite disaffection against or bring into hatred or contempt His Highness the Maharaja of Cochin or the Government of His Highness the Maharaja or His Majesty the King Emperor of India or the Government established by law in British India.

b. to promote feelings of enmity or hatred between the several classes of people in Cochin, or

ii. habitually publishes matter punishable under section 480 of the Cochin Penal Code (Regulation 1 of 1059), or

iii. habitually disseminates false information, the Government may... .....cancel .....the license granted etc."

Section 7 reads as follows:—

"(1) If, after a fresh license has been granted under section 6, any issue of the Newspaper contains any words, signs, visible representations or matter, in the opinion of the Government, of the nature described in section 5, the Government may, by notice in writing to the printer as well as to the publisher of such newspaper indicating or describing such words, signs, visible representations or matter, cancel such fresh license and declare the license fee to be forfeited to the Government and may further by notification in the Cochin Government Gazette declare every copy of the issue of the newspaper containing such words, signs, visible representations or matter to be forfeited to the Government, and thereupon any Police Officer may seize any such copy wherever found, and any Magistrate may by warrant authorise any Police Officer not below the rank of an Inspector to enter upon and search for such copy in any premises where it may be or may be reasonably suspected to be.

"(2) Every warrant issued under this section shall, so far as relates to a search, be executed in the manner provided for the execution of search warrants under the Code of Criminal Procedure".

Two courses are open to the Government. The Government may reconsider their order and cancel it. The other is to refer the matter to the Chief Court. Hon'ble Members will realise that if ever the Government forfeit a security the grounds on which the Government acted can always be scrutinised by the Chief Court. No doubt, it is an interference with the liberties of the press and what is really intended to be interfered with

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is not at all the liberty of the press but only the license of the press. So long as any newspaper publishes articles of a decent nature not violating the law of sedition or the law of common decency, that newspaper has absolutely nothing to fear from this law. But if a newspaper habitually publishes seditious matter or obscene matter or matter which was generally complained against by the Hon'ble Member for Pallippurm then the law will come into operation. The Government primarily acts. But the Chief Court can revise the matter.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—What is the material to go upon?

Mr. Thomas Manjuran.—The material on which the Government acted. I really do not understand the question of the Hon'ble Member for Wadakkancheri.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—I will explain it in time.

Mr. Thomas Manjuran.—The original material on which the Government acted will be available for the Chief Court to decide.

In doing so there is nothing to prevent the Chief Court from taking such evidence as they think desirable. But if there is anything obscure the Government would not have the least objection to take the necessary steps to make it clear. The necessary changes can be effected in the committee stage. The Hon'ble Members should not forget the fact that this is only the preliminary stage.

The House rose for lunch at 1 p. m. and re-assembled at 2. 15 p. m. with the Hon'ble the President in the Chair.

Mr. Thomas Manjuran.—I was stating that the Bill contained adequate provisions against a possible abuse by the Government of the provisions contained therein. An appeal always lies to the Chief Court whenever an interference with a newspaper is made by the Government. With regard to the procedure to be adopted by the Chief Court there is no mention made in the Bill but in the absence of any specific procedure it is obvious that there is nothing to prevent the Chief Court from adopting such course as is found necessary. There is nothing to be afraid of on that score.

I made reference in the forenoon to two amendments effected during the last legislative session of the council to the Criminal Procedure Code and the Press and Registration of Books

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Regulation. The amendment effected in the Criminal Procedure Code consisted mainly in granting to the Government certain powers of forfeiture with regard to newspapers or other publications that offended against certain provisions of law and certain rights of appeal to the Chief Court were provided for in that case. That is the provision with regard to forfeiture contained in the Criminal Procedure Code amendment regulation. The Press and Registration of Books Regulation was amended to include mainly two things. One was to compel the editors to print their names in the newspapers themselves. Such a law did not exist formerly. Another was to introduce prohibition of transmission by Anchal of certain books and newspapers. It is obvious that these provisions while useful in their own way are not quite adequate to meet the situation which is proposed to be met by enacting the present Bill.

Now, the main idea contained in this Bill is this. All newspapers that are published after the promulgation of this regulation will have primarily to obtain a license from the Government after depositing such amount as the Government consider proper but not exceeding Rs. 500. If the newspaper does not offend against any of the provisions of this Bill it can carry on indefinitely on the strength of that license. The amount may be anything, but not exceeding Rs. 500. That is the primary object. If, however, the newspaper in question offends against the regulation and publishes material that is tabooed by it the security will be forfeited. The question may be asked whether there is any necessity for this regulation when there is section 480. Section 480 is the section relating to defamation. I think the answer to that is obvious. I am sure it has repeatedly been brought to the notice of the Hon'ble Members that most unjustifiable and scurrilous attacks on several prominent public men have been indulged in by some editors who had not a pie to their credit and from whom it was obviously impossible to collect any damages.

Mr. T. A. Balarama Ayyar.—If the public man does not happen to be a Government servant they can continue to do it.

Mr. Thomas Manjuran.—They cannot. Everybody will have protection under this Bill, whether a Government servant or not. It is not intended to protect the Government servants alone. Hon'ble Members should realise that a newspaper that publishes from time to time either for purposes of blackmailing or otherwise, absolutely scurrilous and defamatory matter and against whom no damages whatsoever could be obtained, is a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

public nuisance. Would it not be the bounden duty of any modern Government to arm itself with powers for stifling that sort of blackmailing or defamatory publications? This Bill intends to do that. I know it is in the experience of the Hon'ble Members of this House that there is a class of newspapers who publish all sorts of insinuating false materials in some cases with names and in other cases without names. It is in the experience of this House what sort of material was being published in one or two magazines that were being published from a closeby town. I don't think it is proper on my part to mention instances.

Mr. P. Govinda Menon.—Why do you think it improper to mention instances?

Mr. Thomas Manjuran.—Although I am reluctant to give such instances I will give one instance as the Hon'ble Member wants it. Just imagine of a newspaper that published at one time the market rate of a particular mistress.

Mr. P. Govinda Menon.—Was he not punished?

Mr. Thomas Manjuran.—He was punished. Is that punishment enough for him? Is that the idea of our responsibility towards the other sex? This man had the impudence to quote the market rate of the morality of a lady, a graduate of the Madras University and a Headmistress in the Government service. Have we gone so low as to consider a few rupees fine or a few months imprisonment as enough for that mad man? If ever in any case public flogging was necessary it is in this man's case.

Dr. A. R. Menon.—Do legislate for that.

Mr. Thomas Manjuran.—It is to put down that sort of thing that this Bill is introduced.

Now a question was repeatedly put to me by one particular Member of this House 'why do you rush through this Bill?' I remember in this connection that when I brought forward the very much less serious bills which were passed into law last year, the question was put 'why do you introduce this Bill at all?' Apart from that let me explain. As I said in the beginning the Government thought at that time that they need not go to the full extent and hence those two half way measures were introduced. As I stated at that time, the Government reserved further action pending further action by the newspapers. It was noticed by the Government that instead of any appreciable improvement the situation became definitely worse. Most unfounded and defamatory articles were published not only against

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

individuals but against responsible officers of the Government and the Government itself. Grievances were imagined, ordinary grievances were magnified and distorted versions were given without the least excuse or justification and such conduct became a habit with certain newspapers. The Government thought that allowing that sort of literature to spread without any check would be a pernicious thing, would be dangerous to society as well as to the Government and they thought it was necessary that action should be taken. Suppose we had not taken this action. We could not expect to get through a measure like this within the next 12 months. Hon'ble Members know that this is the last meeting of the legislative session. The next meeting is the budget session. The next legislative meeting comes in Vrischigom next. Suppose this Bill was introduced in this session. It would naturally be referred to a Select Committee. Normally the matter would come up for consideration only in the next legislative session. Even if we try to get this measure through the budget session itself, that means several months. In the meantime this sort of stinking matter would be spread without any check. That is the reason why the Government took this action. The Hon'ble Members who put to me that question might as well put to themselves another question. Why was this brought to the Council? This Bill which was passed under section 15 of the Council Regulation as an emergency measure is now before the Council? If the Government wanted to get round this Council, they could have very well done so under section 20, as was done in the neighbouring State of Travancore and in ever so many other States.

Dr. A. R. Menon.—Are you going to stand by the decision of this House?

Mr. Thomas Manjuran.—If Hon'ble members will consider this Bill in a reasonable manner and give their reasonable and considered opinion, there is nothing to make them think that the Government will not heed to it. There was an example only this morning. In deference to your wishes how readily the Government deleted the explanation to the Contempt of Courts Bill? How many times had the Government bowed to the will of this Council? I submit it is not quite proper to say that in every case the Government has ignored your mandate. Of course no Government can countenance all the recommendations of this Council. Measures reasonably considered and reasonably based will certainly demand and obtain proper consideration and adequate consideration of all Governments including ours. There is no reason to think otherwise. Here, this Bill

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is before you, and the Government invite your help. You are requested to constitute a Select Committee and after considering the Bill make such recommendations as you think reasonable and proper. Where is the hurry to throw out this Bill rather than accept the proposal by the Government and have the Bill referred to a Select Committee? Why should you judge the Government in advance? Why should you think that the Bill if properly and reasonably modified will not be accepted or considered by the Government? On the other hand if you threw out this Bill, you will be compelling the Government—don't take this as a threat—to do the inevitable.

Mr. K. Ayyappan.—Is it wise on the part of the Government to forecast these things?

Mr. Thomas Manjuran.—I am sorry the Hon'ble Members either did not understand what I meant or would not understand. I request the Hon'ble Members to consider this aspect. Here the Government is requesting your help to shape this Bill. If you have got criticisms, give them. If on the other hand you are not prepared to do that I was only stating that you will inevitably be compelling the Government to take a course of action which they certainly do not want to take voluntarily.

Mr. K. Ayyappan.—Is it the Government's view, Sir?

Mr. President.—I think what the Hon'ble Member wants to make the House understand is this. When a Bill is referred to a Select Committee the House does nothing more than commit itself to the general principle underlying it. If the House is prepared to agree with the Government that on principle a state of affairs exists which necessitates the bringing of the press under control then it is up to them to allow this Bill to go to the Select Committee. If amendments are to be made they can certainly be made in the Committee stage. If on the other hand the House takes up the attitude "we won't look at this principle at all" then in the opinion of the Hon'ble Member you will be forcing the Government to devise how to get over this position. There is absolutely no threat.

Mr. Thomas Manjuran.—That is all that is meant. I would only exhort Hon'ble Members to kindly consider this matter in its true perspective and give the Government such help as you can. We are only in the preliminary stage. When the Select Committee is constituted the matter may be examined by the Select Committee whose decision will be submitted for the consideration of the Government.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—I second it.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. Sankara Menon.—Mr. President, Sir, I wish to speak a few words on the present Bill. A Regulation has already been passed under section 15 of the Council Regulation. Almost all the Members in this House have asked why this measure was passed as an emergency measure. The Government have tendered an explanation for that. I for myself am prepared to accept that explanation as sufficient for the issue of that Regulation before this Council commenced this sitting. But for argument's sake I shall assume that the Government was wrong in issuing that Regulation. My point is this. That consideration should not in any way affect the question whether this Bill should be referred to a Select Committee or not. If we accept the principle of this Bill we must refer this Bill to a Select Committee and see whether any amendments should be made. Any amendments that are proper can then be made in the Bill. Therefore the question is whether the principle of the Bill should be accepted or not. What is the principle underlying the Bill? That is the first question and that is clearly stated in the Preamble of the Bill. To bring the Newspapers under better control. Whether that is necessary or not in the present day is the first question. With regard to that I do not think that there can be two opinions after what has taken place for a long time now. As regards the newspapers now published in the State I can state most definitely that the majority are guided, by the right object. But there is a set of papers which try to blackmail persons if they want to avoid abuse. In some cases the Newspaper Editors think that if they do not abuse persons, their papers will not sell. I am not saying this as my own. A gentleman who is closely connected with a paper told me "we tried to avoid writing such things, but we found that the paper was not selling when we avoided publishing such things".

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Who is it please?

Mr. A. Sankara Menon.—A certain gentleman told me That person is in this House and it will be very easy for you to find him out. My point is this. A case for having better control over the newspapers have been made out. If that is so, is it not the duty of the House to have this Bill referred to a Select Committee? That is the only point that is before the House. I do not want to say anything with regard to the provisions of the Bill. I can say that personally I do not agree with certain provisions of the Bill. I think it may be possible to bring in amendments which would make the Bill acceptable to this House.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

* **Dr. A. R. Menon.**—Sir, I shall crave your indulgence and the indulgence of this House for a little more time than is usually given in addressing this House.

Before entering into this subject I would like to know categorically from the Hon'ble the Law Member or from the Leader of the House when they rise to give the final reply the urgency that prompted them to bring into enactment a measure of this severe nature muzzling the Press and fettering the liberty of writing without referring to the Legislature which is intended to consider measures of this nature. I quite agree that under extraordinary circumstances and owing to extraordinary reasons the Government are entitled to approach His Highness the Maharaja directly and advise His Highness to give His Sign Manual or issue a Proclamation to bring into enactment a measure of this nature. But two conditions must satisfy themselves before you go to that extreme measure. One is the urgency of the situation and the second is the impossibility of consulting this Council in the near future. The period lapsing between the two was only ten days. Nothing prevented the Government in introducing this measure explaining the reasons that prompt them to resort to this extraordinary measure of approaching His Highness. Instead of doing that, when the Council is about to be opened, the Government rushes to the Palace and gives advice to His Highness to resort to this measure. My second great objection Sir, is that whatever the Government do we are in a position to check the Government and I am glad to note that in your speech you welcomed criticism upon public action. I by nature am a person who gives hard blows and uncomplainingly receive hard blows in return and I hope and trust that one's public activity will not be attributed to one's own malice and prejudice when one considers what one's duty is and when one fearlessly carries out his duty. (Hear, hear).

Now, Sir, it is very serious in a controversial measure of this nature that the Government should have advised His Highness, in my humble opinion, to issue a Proclamation unless as I said, the Leader of the House is in a position to convince us that an absolute urgency had arisen that compelled the Government to resort to this extraordinary measure. I hope and trust that when you get up to reply, you will give a reasonable answer to these questions, I have already raised.

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, human nature is very curious and people do not like criticism of their actions. Men who go to take part in public life must be prepared to be criticized and if you are thin—skinned the least you can do is to choose some other walk of life. As long as you are public servants the people have a right to criticise you and those of us who are come here to represent them have a moral and legal duty to criticise mercilessly any action that we consider injurious to the interests of our people. The moment that function we fail to do, we are unfit to sit here and I personally can say for myself that that function shall be carried out to the best of my ability in spite of either implied or open threat. Sir, the tendency in modern times has been an accession to the strength of the executive and all people who think about politics have been considering how to check the unmeasured strength of the executive, the growing strength of the executive. This has become a world problem. This has become a problem even in countries which are ruled by constitutional systems of Government. How to control, how to check the executive, is the problem of problems of the universe, and what are the three things which control the executive? There is the legislature, there is the judicial body that stands between the executive and the people and there is the free unfettered press that espouses the cause of the public. Those are the three institutions that stand between the executive and the people. Let me just go through the various protections that have been placed between the Government and ourselves and see how they are working in this State.

I will take the judiciary first. This morning a certain aspect of the judicial system in relation to the executive has been given here. I entirely subscribe to the view without any disrespect whatsoever and the House will bear witness with me that I have not either by implication or by expression said one unkind criticism against the judicial authority of the State. On the other hand I have in season and out of season praised their independence, praised their integrity and praised their honesty. Therefore nobody will attribute any motive of hostility against me when I make the following observations. As I said human nature is after all human nature and when one realises that one's prospects in life, when one's very existence depends upon the good will of the executive, however strong that man may be that man will be influenced unconsciously and unknowingly and therefore the people have a legitimate right sometimes to think whether they are getting from the Courts what they ought to get. There is a statue standing on the old Bailey with a sword

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in one hand and a scale in the other. The sword is the sword of justice and the scale is to measure the justice equally. The sword is sharp here but I think the scale is one sided. But it may be due to my short sight.

The second is about the legislature. The protection offered by the legislature to the people against the action of the executive. Everybody knows how powerless this Council is. This Council is after all only a debating society. This Council has only the power of making certain recommendations. This Council has got no power to make the Government to bow to the decision of the people represented by us. Therefore this legislative Council cannot afford any protection.

The next is a free press. Sir, the opinion that the free press should not be interfered with, is not only the opinion of irresponsible politicians who go about talking but I say the opinion of a person who is prominently fitted to express an opinion on the subject. I refer to Lord Pentland who was the Governor of Madras. In October 1914 when a proposal was received from the Government of India for the control of the Press, he was definitely against it. This is what he said. "What is now proposed is a purely negative policy of repression. There are first the newspapers which are held to be inspired permanently by hostility; these are extremely few and can be controlled within our present powers..... The transgressions of the remainder proceed from first, crude understanding of the English language; secondly, poverty of knowledge and information.

To ascribe to purposes of sedition what is in fact due to ignorance seems to me a first class political blunder. The true remedy is to devise some means of enlightenment.....

In short what I should like to see tried is the appointment of a press Advisor".

This is what Lord Pentland says. When did he say that? At a time when clouds were gathering in the whole of British India and at a time when the Government found it very difficult and at a time when men and women had taken part in politics and the Government found this too difficult to control. Yet at a time like that the Governor of a province in reply to the Imperial Government advises that Government not to resort to this Press measure because you are only muzzling the Press instead of advising and controlling them by advice. Now Sir, you are not going to say that this is an irresponsible expression of opinion, by the Governor of a Province. A comparison of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

these two bills with the Bill as existing in British India by the Hon'ble Member shows a divergence. This Bill is more stringent than the Bill in British India and if British India can manage themselves when men and women moved by patriotic impulses rushed to the arena of politics and the whole land is soaked with their tears and blood, when a foreign Government can manage with much less stringent measure than the one now you propose to promulgate, I say it is a reflection and discredit upon a native Government in a native State. (Hear, hear).

That reminds me, the Hon'ble Member's reading some of the passages this morning. He knows the history of those passages and I know the history. I have warned the House in solemn tones that unless you put an end to this sort of thing, there will be trouble in future. I was laughed at. I say such papers and such literature came into existence because those papers were receiving support from quarters which ought to be ashamed to lend such support. The moment such support has been lent the paper became excellent and those who are not in favour of the Government or who are not supposed to be in favour of the Government are slighted for joke and all of you stood there and enjoyed the joke. A communication addressed to me, gentlemen, 'Most Confidential' by the Diwan, within three hours it was in the office of the Gomathi. Most confidential and sent by the Diwan himself to me, within three hours a copy of it is in that press. When you go and encourage presses for your own purposes just to wreak your vengeance then the paper becomes a gutter press, and the responsibility must be traced to those who encourage it.

Mr. Thomas Manjuran.—What did you do with it?

Dr. A. R. Menon.— We allowed it to die a natural death. It is now dying.

You may legitimately ask a question 'One who has supported this measure two or three years ago, how do you come and now oppose this measure?' and it is a very legitimate question. I shall endeavour to answer that question. I was not much experienced in public life at that time and when I found that those from whom I have to expect but reasonable countenance were encouraging those dirty papers naturally there is a limit to a man's patience, a man's tolerance and a man's forbearance and this is the only place where I raised a voice of protest. Now, why a change of attitude? Attacks of this paper has not done me any injury. Far from losing any strength, gentlemen, I can undoubtedly say that I have gained thousand

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

times more power. (Hear, hear.) A series of unjust attacks delivered upon a public man will not make him less important and undeserving encomiums heaped upon a public man will not enhance his reputation. That is the reason. I have realised that all those attacks will not affect a public man. Why should I want now to support a measure, a measure to restrict the press? That is the reason why I have changed my view.

I want to address a word to the Government. The Government must show a normal exhaustive tolerance, a spirit of patience, a spirit of tolerance to enmity submitted to attack, sometimes unjust attacks even. I know sometimes people are attacked unjustly. Who will show tolerance if the Government does not show it? The position of the Government is different from that of the position of individuals like myself. I can afford to lose my temper. The moment the Government loses its temper a large number of people suffer by that. The man who has the power should be the man who should be tolerant. I will, therefore, appeal to you to study human nature a little more and understand persuasion, friendliness and generosity. The position between the Governor and the governed is most strained as the position of man and woman under forced marriage. There is seeming happiness. There is seeming companionship. But there is nothing but divergence. Try to remove this unpleasantness. Do not proceed with the path that you propose to proceed. Withdraw this bill because I do not see the absolute necessity of this bill, The Government will not come to a stand-still. There will not be any riot. There will be no disturbance in this State if you withdraw. Therefore, withdraw this bill. Bring in a more moderate bill in this House. Suspend the action of proclamation. Try to take this House along with you. If you do that that will be a greater achievement than passing this measure by certification. That only indicates our impotence and your strength. I do not think there is any need to show how strong you are and how impotent we are. If you only wanted to show this then you proceed with this measure. If you want to rule the people with their consent and for their happiness then be guided by their advices.

Now I have to speak a few words to this House. There has been a talk about the sending of this bill to the committee. What will the committee do? There are certain things which cannot be improved. Nothing can make it look like an ordinary child. Renounce this child and try to retain your own self-respect. The moment you give consent, partial or implied

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that moment this House loses its self-respect, it loses the respect of every Member. Please remember that. Let the Government pass it by certification. If they pass it by certification, it will be binding only the body. The moment you pass it it will be binding both the body and soul. The Law Member will say that this is only a small step. He will always say that. He will always persuade one false step and then another till you find yourself in absolute utter darkness. Be warned in time so that you do not allow yourself to be guided by those persuasions in this matter. I think I have given the general aspect of this question. I appeal to you once more in the name of all that we have been able to do in this Council for the last 12 years to keep together, to vote together and to show a little solidarity among us and also to teach sister legislative councils in India that there are legislative councils where the members shall never be frightened by the Executive. Retain that position. Show absolute independence and if the Executive outrages you, defy the Executive. That is the advice I should give you.

I hope and trust, Sir, that in explaining our position if I have ever said anything unpleasant let it be clearly understood that there is no malice behind. Just as you think that it is your duty to pass this measure we think it is our duty to offer all possible obstructions to the passage of this measure which you propose to do.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— ഈ രാജ്യത്തെ പത്രങ്ങൾ ഗവമ്മെണ്ടിനെ നിരുപണം ചെയ്യുന്നതും ശകാരിക്കുന്നതും എങ്ങിനെയെന്നു കാണിക്കുവാനാണു് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു. ഞാൻ എന്റെ പത്രത്തിൽ എടുക്കുന്ന സ്വരമാണു് ഇവിടെയും എടുക്കുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തെ മിക്കവാറും പത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അതു പറയാവുന്നതാണു്.

ഈ ബില്ലിന്റെ തത്വത്തെ മാത്രമെ ഇപ്പോൾ ആലോചിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. ലാമെമ്പറുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു ഗവമ്മേണ്ടിനു ഒരു സഹായവും ലഭിച്ചാലും ഞങ്ങൾക്കു ഒരു അറിവും കിട്ടിയില്ല. ഉറ്റൂണിത്തുറ മെമ്പറുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ബില്ലിന്റെ തത്വത്തെപ്പറ്റി പറയുമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞില്ല. ബില്ലിന്റെ തത്വം ലൈസൻസിലാണു്. ഗവമ്മെൻറു ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളിലും കാരണങ്ങളിലും സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സ്ഥിതിഗതി രാജ്യത്തിലും ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അതിനെ പരിഹരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ നിയമങ്ങൾ ഇപ്പോൾതന്നെ ഉണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിക്കു പത്രങ്ങൾക്കു ലൈസൻസു വെക്കേണ്ട ഒരു ആവശ്യവും ഇവിടെ ഇല്ല. തിരുവിതാംകൂറിലും മറ്റും ഇങ്ങിനെയുള്ള നിയമം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ഇവിടെയും ഈ നി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യമം നടപ്പാക്കാൻ മതിയായ കാരണമാകയില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ പല അബദ്ധങ്ങളും ഉണ്ടെന്നുവെച്ചു ആ അബദ്ധങ്ങൾ ഇവിടെ പകർത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ലൈസൻസിങ്ങ് വന്നാൽ പത്രങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്രനില പോകും. സ്വതന്ത്രമായ നിലയുണ്ടെങ്കിലെ പത്രങ്ങൾകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തമ ഫലം സിദ്ധിക്കയുള്ളൂ. ബില്ലിന്റെ തത്വം സ്വീകാര്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ബില്ലിനെ തള്ളുകയെ ഈ സഭക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ. തത്വം സ്വീകാര്യമാണെങ്കിലേ ബിൽ സിലക്ട് കമ്മറിക്കു അയക്കേണ്ട ആവശ്യമുള്ളൂ.

പല നല്ല കാര്യങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുള്ള ദിവാൻജി ഈ നിയമംകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകുന്നതു അദ്ദേഹത്തിനു ഭൂഷണമല്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തെ ഉൽബോധിപ്പിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ സഭ ഐകകണ്ഠ്യമായി ഈ ബില്ലിനെ തള്ളേണ്ടതാണ് ഇതു ജനസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ബാധകമായ ബില്ലിനെ താങ്ങുന്ന അനുദ്യോഗസ്ഥ മെമ്പർമാരെപ്പറ്റി ദിവാൻജിക്കും മറ്റും ഉള്ളിൽ പുച്ഛമായിരിക്കും തോന്നുന്നതു എന്ന സംഗതി അവർ ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മിസ്റ്റർ. പി. സി. വക്കി— സർ, ഈ കൌൺസിലിന്റെ സമ്മതം ക്ഷോടാതെ വർത്തമാനപത്രറെഗുലേഷൻ തല്ക്കാലത്തേക്കുപോലും നടപ്പിൽ വരുത്തിയപ്പോൾ കൊച്ചിയിലെ പത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മരണമണി അടിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നു പറയാം. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഈ സഭയിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വർത്തമാനപ്പത്ര ബില്ലിന്റെ തത്വത്തെയോ അതിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെയൊ കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചിട്ടു പ്രയോജനമില്ല. ഈ സംസ്ഥാനത്തു ഒരു നിയമനിർമ്മാണസഭ ഉണ്ടായിരിക്കെ, അതിന്റെ അഭിപ്രായമറിയാതെ— പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്നു അറിയാതെ— നിയമസഭാ റെഗുലേഷൻ പ്രകാരമുള്ള പ്രത്യേകാധികാരം പ്രയോഗിച്ചു പത്രറെഗുലേഷൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയതിൽനിന്നു ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്താണെന്നും പത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഭാവി എന്താണെന്നും നമുക്കു ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാലും ഇപ്പോൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന റെഗുലേഷൻതന്നെ ഒരു ബില്ലായി നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നതിനായി ഞാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഗവർമ്മെണ്ടിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രത്യേകാധികാരം പ്രയോഗിച്ചു നിർമ്മിക്കുന്ന ഈ തരം നടകങ്ങൾ പേറിക്കൊണ്ടു നടക്കുന്നതിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള വിസമ്മതിയും പ്രതിഷേധവും പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ അവസരം നൽകിയതു വലിയ ഒരു കാര്യമാണല്ലൊ. നമ്മുടെ അംഗീകരണത്തിനായി ഹാജരാക്കീട്ടുള്ള ഈ ബില്ലിനെ വിമർശിച്ചു ഒന്നരണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ പ്രസംഗിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ ഞാൻ അധികമൊന്നും പറയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഏതാട്ടശങ്കളായ മർദ്ദനനിയമങ്ങൾ ശ്രുവപ്പെടുത്തിക്കാൻ ഗവർമ്മെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ട ഉദ്യമിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് എത്രയോ ചില മെമ്പർമാർ ചെയ്തതുപോലെ സഭാമന്ദിരത്തിൽനിന്നു ചാടിയിറങ്ങാനോ, പിന്നെ ഓടിക്കയറാനോ, എന്റെ പ്രായാധിക്യം എന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ലാ; എന്നുവെച്ചിട്ട് ഈമാതിരി ബില്ലുകൾക്കു ഞാൻ അനുകൂലിയാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകരുതെന്ന് ഉച്ചൈസ്വരം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കൊച്ചീരാജ്യത്തിനും കൊച്ചിയിലെ ഭരണാധികാരികൾക്കും ജനപ്രതിനിധികൾക്കും പൊതുവെക്കൊട്ടാകെയും അവമാനകരമായ ഈ ബില്ലിനെ നിയമമാക്കി നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധിയേറിയ നിയമസഭാംഗനയുടെ മുഖത്തു കരിതേയ്ക്കല്ലേ എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരോടും ഗവമ്മെണ്ടിനോടും അപേക്ഷിക്കാനാണ് ഞാൻ ഇവിടെ എഴുന്നേറ്റു നില്ക്കുന്നതു്. ഈ ബില്ലിന്റെ വകുപ്പുകൾ സശ്രദ്ധം വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നിയതു്, ഓരോ പത്രകാര്യാലയത്തിലും ഗവമ്മെണ്ടു് ഓരോ ഗവമ്മെണ്ടു് അഡ്വക്കേറ്റുമാരെ നിയമിച്ചു തരാത്തപക്ഷം ഇനി ശിക്ഷയേല്ക്കാതെ യാതൊരു പത്രാധിപക്കും പത്രം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണു്. ഞാൻ നേരംപോക്കു പറയുകയല്ലെന്നു പ്രസ്തുത ബില്ലിന്റെ ചില വകുപ്പുകൾ വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. ഞാൻ ഒരു വകുപ്പു വായിക്കാം "Whenever it appears to the Government that any Newspaper ..... contains any words, signs, or visible representations which are likely or may have a tendency, directly or indirectly, whether by inference, suggestion, allusion, metaphor, implication or otherwise to excite disaffection against or bring into hatred or contempt His Highness the Maharaja of Cochin or the Government of His Highness the Maharaja.....or habitually disseminates false information....." ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണു്? വളരെ ദുർഗ്രഹം! ഇതിനുമുമ്പു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാമെമ്പർ ഹാജരാക്കിയ ബില്ലിൽ മുൻപറഞ്ഞപോലെ ഗഹനങ്ങളായ പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ".....Contains any words or visible representations which are *likely* or *may have a tendency*" ഇതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലാത്തതായി വല്ലതുമുണ്ടോ? ഇതിനെ തുടർന്ന പ്രസ്തുത വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുക; " directly or indirectly, whether by inference, suggestion, allusion, metaphor, implication or *otherwise* ഈ otherwise എന്താണു്? (ചിരി) otherwise എന്താണെന്നും അതിൽ എന്തെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ടുമെന്നും ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നവരിൽ ആരെങ്കിലും വിവരിച്ചു മനസ്സിലാക്കിത്തന്നാൽ കൊള്ളാം. അന്തമില്ലാത്ത otherwise! എനിക്കു അതെന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല; വേറെ ആർക്കും മനസ്സിലാകയുമില്ല. ഈ വിഷമം ഹേതുവായിട്ടാണു് എല്ലാ പത്രകാര്യാലയത്തിലും ഈ നിയമം വ്യാഖ്യാനിച്ചു മനസ്സിലാക്കിത്തരുവാൻ—otherwise എന്ന കണ്ടിൽപ്പെടുന്ന ചാടുന്നതിൽനിന്നു പത്രാധിപന്മാരെ രക്ഷിക്കാൻ—ഓരോ ഗവമ്മെണ്ടു് അഡ്വക്കേറ്റുമാരെ നിയമിച്ചുതരണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. അതിനു സൌകര്യമില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പത്രങ്ങളുടെ പ്രൈസ്സ് പ്രൂഫ് ഹജൂരാപ്പീസിൽ വായിച്ചു് imprimatur സഹിതം മടക്കി അയച്ചുതരുവാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നെങ്കിലും ദയവുണ്ടാകണം. ഇങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും ഒരു സഹായം ഗവമ്മെണ്ടു ചെയ്യുതരാത്തപക്ഷം മേല്പറഞ്ഞ വകുപ്പിന്റെ വല്ല കണിയിലും ഞങ്ങൾ പെട്ടപോയേക്കും. otherwise എന്ന പദത്തിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരാൻ പാടില്ലാത്ത വല്ല കാര്യവും ലോകത്തിലുണ്ടോ? അതിനാൽ ഈ നിയമം നിഷ്കൃഷ്ടയോടെ പ്രയോഗിച്ചാൽ പത്രസ്വാതന്ത്ര്യമെന്നല്ലാ, പത്രങ്ങൾതന്നെ നശിച്ചു നാമാവശേഷമാകുമെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ഇന്ത്യയിൽ ഏതോ ഒരു വലിയ ഏതദ്ദേശ്യ രാജ്യത്തു വർത്തമാനപ്പത്രമില്ലെന്ന കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചിയെ ആ നിലയിൽ എത്തിക്കാനാണ് നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെയൊരു നിയമം അത്യാവശ്യമാണ്; പത്രമൊന്നും വേണ്ടാ. ഗവമ്മെണ്ടു ഗസറുമാത്രം മതി എന്നുവയ്ക്കാം. വ്യാജമായ പ്രസ്താവനകൾ (False information) മനഃപൂർവ്വമായി ചെയ്യാതിരുന്നാലും അതു കുറ്റകരമാണെന്ന തീർച്ചയാക്കിയാൽ പത്രാധിപന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന വിഷമം കുറച്ചൊന്നുമായിരിക്കുകയില്ല. ലേഖകന്മാരെ വിശ്വസിച്ചാണ് നാനാദിക്കുകളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന വർത്തമാനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു്. അവയിൽ ചിലതു് വ്യാജവർത്തമാനമാണെങ്കിൽ അതിനായി പത്രത്തിന്റെ ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കുകയൊ പത്രാധിപരെ ശിക്ഷിക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നതു് മഹാ അന്യായമായിരിക്കുകയില്ലേ? "മദ്രാസ് മെയിൽ" "ഹിന്ദു" മുതലായ പ്രതിദിനപത്രങ്ങളിൽ ഇന്ന് ഇവിടെനിന്നയക്കുന്ന വർത്തമാനശകലങ്ങൾ നാളെ അല്ലെങ്കിൽ അടുത്ത പിറേറ ആ പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കാണാറുണ്ട്. ആ പത്രങ്ങളുടെ പത്രാധിപന്മാർ ലേഖകന്മാരെ വിശ്വസിച്ചാണ് അതുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു്. ആ പത്രാധിപന്മാർക്കു കിട്ടുന്ന വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം നേരാണോ കളവാണോ എന്ന് അവർ അന്വേഷണം നടത്തിയതിന്റെ ശേഷം അവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ പുതിയ വർത്തമാനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിയുമോ? ചിലപ്പോൾ ചില വ്യാജപ്രസ്താവനകളൊ അബദ്ധപ്രസ്താവനകളൊ അവയിൽ കാണുന്നുമുണ്ട്. അബദ്ധങ്ങൾ മൂണ്ടികാണിച്ചാൽ പത്രാധിപന്മാർ തിരുത്തുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഓരോ വർത്തമാനവും ശരിയാണോ എന്നറിഞ്ഞിട്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയെന്നുവെച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലം വേണ്ടിവരും.

മിസ്റ്റർ തോമസ് മാഞ്ഞൂരാൻ.— മനസ്സിലായില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. സി. വക്കി.— നല്ലതിനുമണ്ണം ആലോചിച്ചു നോക്കുക. അപ്പോൾ മനസ്സിലാകും. ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ നടപടികളെ പത്രങ്ങൾ വിമർശിക്കുകയും ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ പത്രത്തിന്നു പ്രചാരമുണ്ടാകയില്ല. ഏതാദൃശമായ ആക്ഷേപങ്ങൾ ഈ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെട്ടു കുറ്റകരമാകുമോ എന്ന തീർച്ചയാക്കാനുള്ള അധികാരം അധിക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഗവമ്മെണ്ടിനു തന്നെയാണല്ലോ. നിർഭയമായി അങ്ങിനെ യാതൊരു വിമർശനവും ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നായാൽ പിന്നെ പത്രപംക്തികൾ നിറയ്ക്കാൻ രാമായണമോ ഭാരതമോ എടുത്തു് അവയുടെ കുറെ പേജുകൾ പകർത്തുകയെ നിവൃത്തിയുള്ളൂ (ചിരി). നല്ലനല്ല പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ഓരോ തവണയും ഓരോ അദ്ധ്യായം പകർത്തി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താം. ലേഖകന്മാരെ ആശ്രയിക്കാതേയും വിശ്വസിക്കാതേയും പത്രാധിപന്മാക്കു ഗത്യന്തരമില്ല. ലേഖകന്മാർ മനുഷ്യരാണല്ലോ. അതിനാൽ അവക്കു അബദ്ധം പിണയാവുന്നതാണു്. അവർ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ചെയ്ത കുറ്റത്തിനു് ഉടനെ പത്രാധിപന്മാരെ കഴുവിലേറുകയല്ലാ വേണ്ടതു്. പത്രപ്രവർത്തനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശമുള്ള ഗവമ്മെണ്ടു് അങ്ങിനെയുള്ള അബദ്ധങ്ങളെ തിരുത്തി പത്രങ്ങളെ നേർവഴിക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ ശ്രമിക്കണം. ദിവാൻ മിസ്റ്റർ ബാനർജി ചെയ്തിരുന്നതങ്ങിനെയാണു്. എനിക്കുതന്നെ അതനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ കുന്നംകുളത്തു് വിഷൂചിക പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതായി വിവരിച്ചും സാനിട്ടറി വകുപ്പുകാരുടെ അശ്രദ്ധയെ പഴിച്ചും ഒരു ലേഖകൻ സത്യനാദത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നു. പത്രപ്രസ്താവനകളെ സമാദരിച്ചിരുന്ന ദിവാൻ ബാനർജി ഉടനെ ചീഫ് മെഡിക്കൽ ആൻറ് സാനിട്ടറി ഓഫിസരോടു സമാധാനം ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം കുന്നംകുളത്തു ചെന്നു് അന്വേഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം പത്രപ്രസ്താവന അതിശയോക്തിപരമാണെന്നു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തു. ആ റിപ്പോർട്ടിന്റെ സാരം ദിവാന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം പ്രെസ്സ് റൂമിൽ വയ്ക്കുകയുമുണ്ടായി. ഇതു വലിയ ഒരു ശിക്ഷയായിട്ടാണു് ഞാൻ കരുതിയതു്. വ്യാജപ്രസ്താവനകളെ ഈ വിധത്തിൽ ഇടയ്ക്കിടെ പബ്ലിസിറ്റി ഓഫിസർ ഖണ്ഡിക്കുന്നപക്ഷം ഏതൊരു പത്രലേഖകനും സൂക്ഷ്മമുള്ളവനായിത്തീരുന്നതാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ ബില്ലുപ്രകാരമാണെങ്കിൽ മേല്പറഞ്ഞ ലേഖകനോ അയാളുടെ റിപ്പോർട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പത്രാധിപരോ ജെയിലിൽ പോകേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ശിക്ഷയ്ക്കു് അധീനരാകുന്ന പത്രപ്രർത്തകന്മാർക്കു് ചീഫ് കോർട്ടിൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കാമെന്നു ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്നാണു് ലാമെമ്പരുടെ മറെറാരുവാദം. തീരുവിതാംക്കൂർ പത്രറെഗുലേഷനിലും ഇങ്ങിനെ ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടു്. ആ ഗവമ്മെണ്ടു് ചില പത്രങ്ങളുടെ ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കിയതിന്മേൽ ഹൈക്കോർട്ടിൽ കൊടുത്ത അപ്പീലിന്റെ ഫലം എന്താണെന്നും എനിക്കറിയാം. നിയമം നിർമ്മിക്കുകയല്ലാ, നിയമം നടത്തുകയാണു് ചീഫ് കോടതിയുടെ ധർമ്മം. ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ പത്രങ്ങളെ ഏതുവിധത്തിലും പിടികൂടുവാൻ തക്ക ഒരു നിയമം നിർമ്മിച്ചതിനു ശേഷം ചീഫ് കോർട്ടിൽ അപ്പീലുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു് തീരെ നിരർത്ഥകമാണു്. അതിനാൽ ഈ ബിൽ സിലക്ട് കമ്മറിക്കും ഒരു കമ്മറിക്കും അയക്കേണ്ട. പിൻവലിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. അപ്രകാരം ചെയ്യാത്തപക്ഷം നാം അതിനെ നിസ്സംശയം തള്ളിക്കളയണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Sir, I wish to enter my emphatic protest on behalf of my constituency against this another highly objectionable and arbitrary measure which has been introduced by the Government to throttle as it were the Press in the State. A perusal of the provisions of the Press Notification leaves one almost breathless. Now what was the need for such a measure? Have the Journalists in the State been devoid of all sense of responsibility? Has an epidemic of reckless criticism unbalanced their vision? Even if a few papers have not maintained the standard which one will expect of such an institution, does it demand such a drastic treatment? Is this the most effective way in which the Press disease could be cured? The expert Doctors seem to have come to the conclusion that the state of the Press having become desperate, desperate remedies are also necessary. But is that the real fact of the case? How many papers are there in the State? How many papers have thus lost all sense of proportion, all standards of fair criticism, all canons of fairness? How many papers have been caught in the act of fomenting disaffection against the Government? Just because a few papers which had the courage to point out what they considered, and honestly believed to be, the defects of certain measures, should the whole press be penalised for that? Should Hitlerism be introduced into Cochin because of the alleged vagaries of a few journals? Is there not the ordinary law of the Land for the Government to enforce? If, even that is inadequate, has not the Government the power to modify the law as to correct the vagaries of the Press? Is irresponsibility of the Press cured by the greater irresponsibility of the Government? The Government might then as well close all the papers and then issue their own Gazette for the people to read.

Sir, this legislation is an insult to the law-abiding citizens, to their sense of civic responsibilities. Cochin leads the whole of India in education and literacy and naturally one should expect them to find out for themselves the good and bad sides of the Government measure. If there has been adverse criticism, you may depend upon it that there has been ample cause, that there has been good provocation, that there are strong reasons. By thus striking at independent journalism, the Government is also trying to inflict a mortal wound on the judgment and powers of thinking of the citizens of the State. The Government is aiming at granting greater measure of power to the representatives of the people. Is this a foretaste of the training which the Government has undertaken? "The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

liberty of the Press is the true measure of all other liberties; for, all other freedom without this must be merely nominal". said an English writer once. "An enslaved Press is doubly fatal; it not only takes away the true light; for, in that case, we might stand still—but it sets up a false one that decoys us to our destruction." The wonderful metamorphosis that we are now witnessing in the performances of one of our dailies after the last Christmas illustrate the truth of the above and the dangers that are ahead of us. Sir, I cannot condemn in words sufficiently strong the injustice that has been caused directly and primarily to the journalistic world and to the public of Cochin. It is also an irony of fate, Sir, that it should have fallen to your lot to put this measure on the statute book of Cochin so far free from all such disgraceful enactments. It is still more surprising, that as the President of the Legislative Assembly where you witnessed the eloquent protests that were made from time to time to the Press Law—which are rather mild when compared to the present measure—that you should have been instrumental in passing this measure which sounds the death-knell of all independent journalism and all free expression in the State. A leopard cannot change its spots. Any select committee cannot prevent the mischief intended in this measure.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ.— സർ, തിരുവിതാംകൂറിൽ പത്രമർദ്ദനനിയമം പാസാക്കിയ ആ 1928-ൽ തന്നെ അന്നത്തെ മിസ്റ്റരായിരുന്ന ഇന്നത്തെ സർ ഷൺമുഖത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ എറണാകുളം കായലോരത്തിലുള്ള വിശാലമായ മൈതാനത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിയ State Subjects conference ൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ അന്ന പാസാക്കിയിരുന്ന ആ പത്രമർദ്ദനനിയമത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ച ഞാൻ തന്നെ ഇപ്പോൾ അന്നത്തെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ഇന്ന നമ്മളുടെ ദിവാനായിവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം നമ്മളുടെ കണ്ണും കണ്ടിക്കുന്നതിന്ന ഒരു കഠാരിയായി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ പത്രമർദ്ദനനിയമത്തെ സർവശക്തികളോടുംകൂടി എതിർക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. നിയമസഭയുടെ അറിവുകൂടാതെ ആറുമാസക്കാലത്തേക്കു പാസാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തീട്ടുള്ളതും ഇന്ന ഈ നിയമസഭയിൽ വിമർശനത്തിന്ന് ഗവർമ്മെൻറു ഭയവായി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഈ നിയമം കൊച്ചിയിലെ പൌരാവലിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിർദ്ദോഷം നശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മർദ്ദനനിയമമാണ്. നിയമസഭയുടെ ഈ യോഗം ഇത്ര അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഇവിടെ സമ്മേളിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു പൊതുജനപ്രതിനിധികളടങ്ങിയ ഈ നിയമസഭയുടെ അറിവൊ അഭിപ്രായമൊ അറിയുന്നതിനുകൂടി അവസരമൊ, സൗകര്യമൊ കൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടുക്കാതെ ഇത്ര അടിയന്തിരമായി ഈ മർട്ടനിയമം പാസാക്കുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനെ പ്രേരിപ്പിച്ച സംഗതി എന്തായിരിക്കുമെന്നാണ് നാം ആലോചിക്കേണ്ടതു്. നമ്മുടെ ഗവർമ്മെൻറിനും ഇപ്പോൾ സഹജമായിക്കണ്ടുവരുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഗവർമ്മെൻറു അടുത്തകാലംമുതൽ അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന വിദേശപത്രങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നയമോ, അഥവാ ഗവമ്മെൻറിൻെറ സുഗ്രീവാജ്ഞ നടത്തുന്നതിനു പ്രതിബന്ധങ്ങളോ, പ്രതിഷേധങ്ങളോ ഉണ്ടാകാതെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനോ അല്ലാത്തപക്ഷം കൊച്ചിയിലെ എല്ലാ പത്രങ്ങളേയും വൈതാളികപത്രങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനൊ അതുമല്ലെങ്കിൽ, കോയമ്പത്തൂർ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള കൃസ്ത്യൻകാളേജ് അസോസിയേഷൻെറ 1935-ൽ മാർച്ചുമാസത്തിൽ കൂടിയ വാർഷികയോഗത്തിൽവെച്ചു കൊച്ചിയിലെ ദിവാൻപദം കയ്യേല്ക്കുന്നതിനടുത്തദിവസം സർ ഷൺമുഖം ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ 'O' വട്ടത്തിലുള്ള ഈ കൊച്ചു കൊച്ചിയിൽ പ്രതിദിനപത്രങ്ങളായും പ്രതിവാരപത്രങ്ങളായും ത്രൈവാരപത്രങ്ങളായും മാസികകളായും ത്രൈമാസികകളായും ഉദ്ദേശം അറുപതോളം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുള്ളതായറിഞ്ഞു ഭയപ്പെട്ടുന്നതായിക്കണ്ട പത്രറിപ്പോർട്ടകം വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ആ ഭയാശങ്കകം .നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുന്നതിനു ആയിരിക്കാമെന്നും അഥവാ ഈ വക എല്ലാ സംഗതികളേയും സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനുമായിരിക്കാമെന്നും വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതുവിധമായാലും ഇറാലിയിലെ ഫാസിസമോ, ജർമ്മനിയിലെ നാസിസമോ. സോവിയറു റഷ്യയിലെ ബോൾഷേവിസമോ ഇൻഡ്യയിലേക്കു കടത്താതിരിപ്പാൻ ഇമ്പീരിയൽ ഗവമ്മെൻറു വേണ്ടമുൻകരുതലുകൾ ചെയ്യുവരുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും കപ്പലുകൾ കൊച്ചിൻ ഹാർബറിൽ നേരിട്ട വരാറായതുകൊണ്ടു ഇമ്പീരിയൽ ഗവമ്മെൻറിൻെറ അറിവു കൂടാതെതന്നെ ജർമ്മനിയിലെ നാസിസം കൊച്ചിയിൽ നേരിട്ടിറക്കുമതി ചെയ്യുവാൻ നമ്മുടെ ഗവമ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതൊട്ടുംതന്നെ ആശാസ്യകരമല്ലെന്നു ഞാൻ ഗവമ്മെൻറിനെ ശങ്കിയായി ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ലോക പ്രസിദ്ധന്മാരായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു സർവ്വസാധാരണമായി കണ്ടുവരുന്ന ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ടു്. റാംസെമാക് ഡൊനാൾഡ് "ലിബർട്ടി" കമ്മീഷനിലെ ഒരംഗമായി ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിരുന്നു. ഇൻഡ്യക്കാരുടെ കഷ്ടാരിഷ്ടതകളേയും അസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും കണ്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു് സഹതാപത്തോടുകൂടി അന്നു അദ്ദേഹം ഒരു ചെറിയ പുസ്തകംതന്നെ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഇതു് കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു് വ്യാമോഹിതരായ ഇൻഡ്യാക്കാർ രാജ്യതന്ത്ര പ്രവീണനും തൊഴിലാളി നേതാവും ഇൻഡ്യയുടെ സഹതാപിയുമായിക്കണ്ട അദ്ദേഹം സൂര്യാസ്തമനമില്ലാത്ത ആഗലേയ സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ പ്രധാനമന്ത്രിയായി 1924ൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അനന്തര സാധാരണമായ സ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സന്തോഷവും ആഹ്ലാദവും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം ഇൻഡ്യക്കാക്ക് ആത്യന്തനെ ചെയ്ത ഉപകാരം ബങ്കാളിലെ പൌരപ്രധാനികളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനന്മാരും ഭാരത നേതാക്കന്മാരുമായ നാല്പതിൽപ്പരം ആളുകളെ 1924 സെപ്തമ്പർമാസത്തിൽതന്നെ ബന്ധനത്തിലാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇൻഡ്യയോടദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച അനാത്തെ സഹതാപം സ്വയസ്കൃതമാൽ കടന്നപ്പഴോ പരമാധികാര സ്ഥാനത്തു് കയറിയപ്പോഴൊ തീരെ വിസ്മരിച്ചുപോയി. അതുപോലെ തന്നെ ഒരു പൊതുജന പ്രസാദനായി, അനുദ്യോഗസ്ഥ സാമാജികനായി ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി മദിരാശി നിയമസഭയിലും സാമ്രാജ്യസഭയിലും ധീരധീരം പോരാടിയിരുന്ന സർ ഷൺമുഖം കൊച്ചിയിലെ ദിവാനായി ഭാരതപ്പഴ തെക്കോട്ട കടന്നപ്പോൾ പഴയതെല്ലാം മറന്ന നമ്മുടെ സങ്കുചിതബുദ്ധികളായി വീക്ഷിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അത്ഭുതത്തിനും അവകാശമില്ല. അതെല്ലാം വിശ്വവിഖ്യാതന്മാരായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാക്ക് സ്വഭാവികമായി കണ്ടുവരാറുള്ളതാണ്.

ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം ഇങ്ങിനെ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ മുക്കിപ്പറയാം. സർ, ഈ വർത്തമാനപ്പത്ര റഗുലേഷനെ ഭാഗവത പ്രസിദ്ധമായ പൂതനയുടെ രണ്ടാം ജന്മമാണെന്നാണ് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നത്. അന്നത്തെ ഗവമ്മെൻറായിരുന്ന കംസന്റെ ദുർഭരണത്തിൽ പ്രതിഷേധം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും ദുരാചാരതുശംസനായ ആ കംസനെത്തന്നെ നിഗ്രഹം നശിപ്പിക്കുവാനും ആരോ ഒരുവൻ—ഏതോ ഒരു ശക്തി—ഏവിടെയോ, എങ്ങാണ്ടോ ജനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടതുകൊണ്ടു ഭയവിഹ്വലനായിത്തീർന്ന ആ കംസൻ ആ ശത്രുവിനെ കണ്ടുപിടിച്ചു മുളയിൽത്തന്നെ നുള്ളിക്കളയുന്നതിനു വികൃത രൂപത്തിലുള്ള ഭയങ്കരന്മാരായ പലപല കിങ്കരന്മാരെ നിയോഗിച്ചയച്ചു. അവരിൽ പ്രധാനിയാണ് ഈ പൂതന. അവർ കണ്ടാൽ അതി സുന്ദരിയും നൃത്യകലാവിശേഷയും വിശ്വമോഹിനിയും ആയിരുന്നു. പിഞ്ചുപൈതങ്ങളെപ്പോലും മുലകൊടുത്തു കൊന്നുകൊണ്ട് അവർ ഇങ്ങിനെ സൈരസഞ്ചാരം ചെയ്തു. ശിശുവധം രാജകീയാനുമതിയുള്ള ഒരു സംഭവമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു പുത്രോല്പാദനം മാത്രമല്ല ദിവ്യമായ ദാമ്പത്യംതന്നെയും അന്നുമുതൽ ജനങ്ങൾ നിറുത്തിവെയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. പൂതനാമോക്ഷത്തിനുശേഷം മാത്രമാണ് ചേതനാലോകം സംതൃപ്തിയടഞ്ഞതു്. ഈ പത്രനിയമം ആ പൂതനയുടെ രണ്ടാം ജന്മമാണ്. പൂതനയാകുന്ന ഈ നിയമം കംസനാകുന്ന ഗവമ്മെൻറിനുണ്ടായ സംശയനിവൃത്തിക്കുവേണ്ടി പത്രശിശുക്കളെ ഹനിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. ഇവളെ യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാൻ വിട്ടാലപക്ഷം ഈ രാജ്യത്തെ എല്ലാ പത്രശിശുക്കളും ഹനിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നുമാത്രമല്ല പത്ര ദാമ്പത്യം കൂടി നിഗ്രഹം നിറുത്തിവെക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്. പത്രമ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രണവൃത്താന്തം ഇർവിൻ പാക്കിലെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിത്യേന വിത രണം ചെയ്യുന്നതാണ്. ചത്ത പത്രങ്ങളുടെ തൊലി പൊളിക്കുവാൻ തീവണ്ടിക്കാരും തീക്കപ്പൽക്കാരും തിരക്കു കൂട്ടുന്നതാണ്. പത്രങ്ങളി ല്ലാത്തതുകൊണ്ടു എഴുത്തുകാരും, എഴുത്തുകാരില്ലാത്തതുകൊണ്ട് എഴു ത്തും വായനയും ഈ രാജ്യത്തു "ഇങ്ങിനിവരാതവണ്ണം" എന്നൊന്നേക്കു മായി നശിച്ചുപോകുന്നതാണ്. എഴുത്തും വായനയും നശിച്ച രാജ്യ ത്ത് ജനങ്ങളുടെ കഴുത്തിൽ തല നില്ക്കുന്ന കായ്യം സംശയാവഹമാ ണ്. നമ്പൂരിമാരുടെ സംഘക്കളിയിൽ വണ്ണിക്കപ്പെടുന്ന ഇട്ടിക്കണ്ട പ്പന്റെ രാജ്യഭരണമായിരിക്കും പിന്നീടുണ്ടാകുക. "അടിക്കരുതു്, ത ളിക്കരുതു്, അടപ്പിൽ തീപെരുക്കരുതു്" എന്നാണത്രേ ഇട്ടിക്കണ്ടപ്പ ന്റെ വിളംബരം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വിളംബരത്തിനാണോ പരി ഷ്കൃതമായ കൊച്ചി ഇപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്? ഈ പത്രനിയമം അനാവശ്യവും അപമാനകരവും അത്യന്തം ആക്ഷേപാർഹവുമാണ്. അതിനെ അനുവദിച്ചാൽ നാമെല്ലാം ശുദ്ധ ഇട്ടിക്കണ്ടപ്പന്മാരായിത്തീ രും. നാലര ഉറുപ്പിക ബത്തക്കുവേണ്ടി നാടും നാട്ടാരെയും വിറ്റു നര കാർഹരായി ഭവിക്കും. അതു് നാട്ടാരോടു ചെയ്യുന്ന വലിയൊരുക്രൂര വും അപരാധവും വിശ്വാസവഞ്ചനയുമായിരിക്കും. അതിനു നാം ഒരി ക്കലും ഒരുങ്ങരുതു്. ഈ പൂതന വഴ്ച്ചയാണ്. അവൾ നന്നാക്കി യാൽ നന്നാകുന്നവളല്ല. അവളെ സെലക്ട് കമ്മറിക്കയച്ചിട്ടു ഫല മില്ല. അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ടു നാം അതിനെ ഇവി ടെവെച്ചു ഇപ്പോൾതന്നെ താടകയെ വധിച്ച രാമന്റെ അനുഗ്രഹ ത്താൽ കഴുത്തറുത്തു കഴിച്ചുമൂടണം. നാം ഈ പൂതനക്കു മോക്ഷം കൊ ടുത്തു പുണ്യം നേടണം. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾതന്നെ ധാരാളം മതിയാകുന്നതാണ്. ഇതാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഇതിനു നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ മയൂരവാഹനൻ നമ്മെ തുണക്കട്ടെ.!

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി.— സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാമെമ്പർ അവ തരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പത്രനിയമത്തെ ഞാൻ ബലമായി എതിർക്കുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തെ പത്രങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രസ് റഗ്ലേ ഷൻ ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ നമ്മൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയു ള്ള ഒരു നിയമം നടപ്പിലിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു സന്ദർഭമില്ലാതെ ഇതു പെട്ടെന്നു മറ്റൊരു നിയമം ഇവിടെ കൊണ്ടുവരേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാ യിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന നിയമം ഏതെല്ലാം വി ധത്തിൽ പത്രങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുന്നുണ്ടെന്നു അതിന്റെ മു ഖവുരയിൽത്തന്നെ നോക്കിയാൽ കാണാവുന്നതാണ്. പ്രിന്റിംഗ്, കല്ലച്ചു്, ടൈപ്പ് റൈറ്റിംഗ് എന്നുവേണ്ട ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ ഏതെല്ലാം രൂപത്തിൽ പുറത്തുവരുന്നുണ്ടോ അ പത്രങ്ങളെയെല്ലാം ബാധിക്കുന്നതായ ഇത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരു നിയമത്തെ ഇവിടെ ഇപ്പോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ം വലിച്ചുകൊണ്ടുവരേണ്ട സമയമായിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ കാൺഗ്രസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശക്തിയായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു ചില പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ അവിടത്തെ അസാധാരണ സ്ഥിതിക്കു അസാധാരണമായ ഒരു നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. 99-ലെ മലവെള്ളംപോലെ പൊങ്ങിവന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ തടയാൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നിയമംകൊണ്ടല്ലാതെ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവ മ്മെണ്ടിനു സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു അസാധാരണമായ ഒരു നിയമം അവരുടെ പാളിസിക്കു ആവശ്യമായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സന്ദർഭം കൊച്ചീരാജ്യത്തു് ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അത്തരം സന്ദർഭം ഇവിടെ ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അഥവാ, ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം അതിനെ തടയത്തക്ക ഒരു നിയമം ഞങ്ങൾതന്നെ ഈ കൌൺസിൽ മുഖേന കൊണ്ടുവരുന്നതാണു്. ജനക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണു് ഞങ്ങൾ. ജനക്ഷേമംതന്നെയാണു് ഞങ്ങളുടേയും ക്ഷേമം. ഞങ്ങളുടെ രാജ്യം എപ്പോഴും ക്ഷേമമായിത്തന്നെ കഴിയണമെന്നതന്നെയാണു് വിചാരിക്കുന്നതു്. ഇവിടത്തെ ചില സാമാജികന്മാർ ഈ നിയമത്തിന്റെ പ്രതിഷേധത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ഇറങ്ങിപ്പോകുകയുണ്ടായി. ഞങ്ങളുടെ ആ ഇറങ്ങിപ്പോക്കു് ഞങ്ങളുടെ ആരോഗ്യംകൊണ്ടോ ഞങ്ങളുടെ ചോരത്തിളപ്പുകൊണ്ടോ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ല. പൊതുജന ജിഹ്വകളായ പത്രങ്ങളെ നിഷ്കരുണം മർദ്ദിക്കുന്ന ഈ നിയമത്തോടുള്ള വിരോധം കാണിക്കാൻ മാത്രമാണു് ഞങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങിപ്പോയതു്. ശരീരത്തെപ്പോലെതന്നെ മനസ്സിനും ആരോഗ്യമുള്ള ഞങ്ങൾക്കു അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയുമില്ലായിരുന്നു. ഒരു പതിനഞ്ചു വർഷത്തിലധികം കാലം പഴക്കമുള്ള ഒരു പത്രപ്രവർത്തകന്റെ നിലയിലും ഈ പത്രനിയമം നടപ്പിൽ വന്നാൽ അതുകൊണ്ടു് പത്രങ്ങളും ജനങ്ങളും എത്രമാത്രം സങ്കടം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു് എനിക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഗവമ്മെണ്ടു് പ്രസ്സുകൾ പരിഷ്കരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ടി. എസ്സു്. നാരായണയ്യർ ദിവാനായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ പത്രസംഘംവക ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷൻ പോകുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഞാനും ഒരു അംഗമായിരുന്നു. പ്രസ്സുകൾ പരിഷ്കരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചു അദ്ദേഹം ചിലതെല്ലാം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതിന്റെ സ്ഥിതിയെന്തെന്നു ഗവമ്മെണ്ടിനുതന്നെ അറിയാവുന്നതാണല്ലൊ. പറയത്തക്ക യാതൊരു പ്രയോജനവും അതുകൊണ്ടിപ്പോഴില്ല.

പ്രസ്സുകൾ ചെന്നുനോക്കിച്ചാൽ ൧൫ ദിവസങ്ങൾക്കു് മുൻപുള്ള ചിലവർത്തമാനങ്ങളല്ലാതെ അന്നന്നത്തെ വർത്തമാനങ്ങൾ അറിയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വല്ല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടും അന്നു പുറത്തു വിടേണ്ടതായ വല്ല കല്പനയുമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അവർ പറയുക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യില്ല. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻജി അവർകളും പ്രസ്സ് റൂം പരിഷ്കരിക്കാം എന്ന പറയുകയുണ്ടായി. ഇന്നുവരെയും അതു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നാട്ടിലെ പത്രങ്ങളെ മർദ്ദിക്കുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്ന ഗവമ്മെണ്ടു അവക്കു ശരിയായ വാർത്താവിതരണത്തിന്നു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യാൻപോലും സന്നദ്ധമല്ലെന്നു വരുന്നതു ശോചനീയമാണു്. അടിയന്തിരാധികാരം ഉപയോഗിച്ചു് പാസ്സാക്കിയ വർത്തമാനപത്ര റഗുലേഷൻ മദിരാശി മെയിലിൽവന്ന മൂന്നു നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമെ പ്രസ്സ് റൂമിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. ഇതാണു് നാട്ടുപത്രങ്ങളോടു ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ മനോഭാവം. പത്രങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു് ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ കടമ. അങ്ങിനെയുള്ള ഗവമ്മെണ്ടു് മർദ്ദന നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു അവയെ ശ്വാസംമുട്ടിച്ചു കൊല്ലാതിരിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിയമം ഒരു പരിഷ്കൃത രാജ്യത്തിനും ചേർന്നതല്ല; പ്രത്യേകിച്ചു കൊച്ചിയെപ്പോലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വളരെ ഉയർന്നുനില്ക്കുന്ന ഒരു രാജ്യത്തിന്നു ഇന്നുള്ള വർത്തമാനമല്ല നാളെ. ഒരു പത്രപ്രവർത്തകന്റെ നിലയിൽ അന്നന്നു കേൾക്കുന്ന വർത്തമാനങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ട ചുമതലയുണ്ടു്. ഈ നിയമം അതിനൊരു പ്രതിബന്ധമാണു്. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ പത്രപ്രവർത്തകന്മാരെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള നിയമം ഇവിടത്തെ നിയമാവലയിലുണ്ടു് എന്നു് പലരും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ക്രടാതെ പല കേസുകളും എടുത്തു ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു് അഥവാ സഞ്ചാരികളായ പത്രപ്രവർത്തകന്മാരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഒരു മാന്യനെപ്പറ്റി കുറ്റകരമായ ലേഖനമെഴുതിയാൽ ഏതുകാലത്തും ശിക്ഷിക്കത്തക്ക നിയമം ഇവിടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇത്തരം കഠിനതരങ്ങളായ നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു നാട്ടുകാരെ എന്തിനു മർദ്ദിക്കുന്നു എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടിനു് പൊതുജനാഭിപ്രായമെന്താണെന്നു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ വേണ്ടി ഇവിടെ ഒരു പരീക്ഷ നടത്തരുതു്. എപ്പോഴും പൊതുജനഹിതത്തെ തന്നെ അനുവർത്തിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് ഒരു ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ചുമതലയാണെങ്കിൽ ഇതു് നടപ്പിൽ വരുത്താതിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടും ജനങ്ങളും തമ്മിൽ വിദ്വേഷം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കാതെ ഈ ബിൽ തള്ളിക്കളയണമെന്നുമാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—Sir, I also rise to oppose this Bill because when all is said and done the object of this measure is to restrict the liberty of the Press. I need scarcely say that every civilised nation thinks that the liberty of the Press is a priceless possession. Free criticism is absolutely necessary, especially in the case of those who are given

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

unlimited powers over their fellow-beings. Criticism generally improves the tone of public life and the character of public men.

My attention was drawn to an article in the "Deepam" wherein it is stated that so long as Sir Shanmukham is the Diwan there is no chance of this law being used arbitrarily against the Press. I entirely endorse that view, seeing that you yourself played a prominent part in public life as in a representative capacity and have had ample opportunities to realise the difficulties that public men and newspapers labour under. Therefore, it is quite safe to accept the verdict of "Deepam" which pretends to be the keeper of the conscience of the Government. But no man's future is sure and no man's life is certain in this world. It is possible, though not probable, that your successor may not be a person like your good self. If a man with no sincerity of conviction, no fixity of purpose, no adequate sense of responsibility, arrogant, vain-glorious, self-opinionated with an exaggerated notion of self-importance, with overweening conceit, intolerant of criticism and with a spirit of defiance to public opinion, were to succeed you at any time, then may God have mercy upon the people who are entrusted unto the care of such a man.

That is the reason why I feel I should offer unyielding opposition to a measure of this kind.

* മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ.—സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട നിയമമെമ്പർ ഈ തരത്തിലുള്ള ബില്ലുകൾ ഈ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അതിന്റെ സാദ്ധ്യത്തിനായിട്ട് സാധാരണയായിട്ട കാരണങ്ങളാണ് പറയാറുള്ളത്. അവയിൽ ഒന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഈ തരത്തിൽ ഒരു ബില്ല് പാസായിട്ട് അനേക കാലമായിട്ടുണ്ടെന്നും മറെറാന്ന് ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു നിയമമുണ്ടെന്നും മൂന്നാമതായി തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടെന്നുമാണ്. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതന് ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇത്തരം ഒരു നിയമമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അതിനുപകരം നിയമമെമ്പർ അപ്പോൾ പറയുന്ന പള്ളിപ്പുറം മെമ്പർ രണ്ടു കൊല്ലത്തിനുമുമ്പ് ഈ നിയമം വേണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന്. നിയമമെമ്പർ പള്ളിപ്പുറംമെമ്പർ അവർകളുടെ അന്നത്തെ പ്രസംഗം വായിക്കുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ ചെകുത്താൻ ബൈബിൾ വായിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. ആവശ്യംവരുമ്പോൾ ചെകുത്താൻ ബൈബിൾ വായിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ നിയമമെമ്പർ ആവശ്യം വരുമ്പോളെല്ലാം പള്ളിപ്പുറം മെമ്പർ അവർകളുടെ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ബൈബിൾ വായിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന ഗവമ്മെണ്ടും അന്നദ്യോഗസ്ഥ സാമാജികന്മാരും തമ്മിൽ ഇത്ര വലിയ അന്തരം വരികയില്ലായിരുന്ന. ആവശ്യംവരുമ്പോൾ അവരവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടി ഓരോരോ ന്യായങ്ങൾ പറയുക സാധാരണമാണ്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ ഫ്രൻഫ്ഠ-ൽ ആണെന്ന് തോന്നുന്ന ആദ്യമായി ഒരു പ്രസ്സ് റഗുലേഷൻ ഉണ്ടായത്. ഫ്രൻഫ്ഠ-ൽ ബ്രിട്ടിഷിൻഡ്യയിലെ പൊതുജന സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സമാധാനത്തേയും പരിപാലിക്കാൻ ആയി ഈ തരം ഒരു പ്രസ്സ് റഗുലേഷൻ അവതരിപ്പിച്ചു. ഫ്രൻഫ്ഠ-ൽ അത സാമ്രാജ്യനിയമസഭയിൽ വാദപ്രതിവാദത്തിന് ആയി അവതരിപ്പിച്ച ഹോംമെമ്പർ സർ ജയിംസ് ക്രാർ പറഞ്ഞതുതന്നെ അത് ബംഗാളിലെ ഭീകരപ്രവൃത്തനത്തെ തടയാൻവേണ്ടിമാത്രമാണെന്നാണ്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലോ ഇംഗ്ലണ്ടിലോ മാത്രമല്ല ഇത്തരത്തിലുള്ള പത്രമർദ്ദനംകൊണ്ട് ലോകത്തിലെ മിക്ക രാഷ്ട്രങ്ങളും ഇപ്പോൾ അസ്വതന്ത്രമായ ഒരന്തരീക്ഷമായിത്തീന്നിട്ടുണ്ട്. ആ വാസ്തവം എല്ലാ പത്രങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുതുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ വിശാല മനഃസ്ഥിതിയെ—പത്രങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ—തടയാൻ സാമ്രാജ്യ നിയമസഭയിൽ ഈ തരം ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ശരിതന്നെ. സാമ്രാജ്യനിയമസഭയിലോ പത്രങ്ങളുടെ മറേറതെങ്കിലും നാട്ടരാജ്യങ്ങളിലോ പത്രങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയാൻ ഏതെങ്കിലും ബിൽ ഉണ്ടെന്നുവെച്ച് നമ്മുടെ കൊച്ചീരാജ്യത്തിന് അത്തരം അസാധാരണ നിയമങ്ങളൊന്നും വേണമെന്നില്ല. കൊച്ചിയിൽ അസാധാരണ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലെന്ന നിയമമെമ്പർ ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ സ്മരിക്കേണ്ടതായിരുന്ന.

സർ, ഈ ബില്ലിന്റെ തത്വം ഞങ്ങൾക്ക സ്വീകാര്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അതിനെ സ്വീകരിച്ച് സിലക് റ്റ് കമ്മറിക്ക് അയയ്ക്കുമായിരുന്ന. ഈ ബില്ലിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വംതന്നെ സ്വീകാര്യമല്ല. ഈ ബില്ലിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വം എന്താണെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈഴവമെമ്പർ പറഞ്ഞുവല്ലൊ. കൊച്ചിയിൽ അസാധാരണമായ ഒരന്തരീക്ഷമുണ്ടെന്ന് നിയമമെമ്പർ പറയുന്ന. ആ അന്തരീക്ഷത്തിന് അസാധാരണമായ ഒരു നിയമം വേണമെന്നും നിയമമെമ്പർ പറയുന്ന. ഇതാണത്രെ ഈ ബില്ലിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വം. ഇങ്ങിനെ ഒരന്തരീക്ഷം ഇവിടെ ഉണ്ടോ? അങ്ങിനെ ഒരന്തരീക്ഷമുണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ ഇത്തരമൊരസാധാരണ നിയമം ഇവിടെ വേണോ? ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങൾ അവിടത്തെ ഗവമ്മെണ്ടിനോട് പൊരുതുന്നമാതിരി ഒരന്തരീക്ഷം ഉണ്ടോ? ഇല്ലാ. ഒരസാധാരണമായ തത്വം ആണ് ഈ ബില്ലിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ തത്വത്തോട് യോജിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക സാധിക്കുകയില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു പത്രം ഒരു കുറ്റംചെയ്തുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ആ പത്രം കുറ്റം ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന് സ്ഥാപി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കാനുള്ള അധികാരം അവക്കില്ലെന്നതാണ് ഈ ബില്ലിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രധാനതത്വം. ഈ നിയമസഭയിൽ ഉള്ള എല്ലാ സാമാജികന്മാക്കും അറിയാവുന്നതാണ്, നിയമങ്ങളുടെ മൂലതത്വം തന്നെ കുറ്റംചെയ്യുവെന്ന് പറയുന്ന ആൾ അതു സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ളതു്. അങ്ങിനെ ഒരാളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള ന്യായങ്ങളെ നിയമാദ്ധ്യക്ഷന്മാക്ക് ബോദ്ധ്യമാകുംവിധം അയാൾ കുറ്റംചെയ്യുവെന്ന് തെളിയിച്ചിരിക്കണം. ഒരസാധാരണമായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒഴികെ, ഒരനിതരസാധാരണമായ സ്ഥിതിഗതികൾ വന്നുചേരുന്നതുവരെ ഈ തത്വത്തിൽനിന്ന് മാറി യാതൊരു ഗവമ്മെണ്ടും യാതൊരു സമയത്തും പ്രവൃത്തിച്ചുകണ്ടിട്ടില്ല. ക്രിമിനൽ ലായിലുള്ള ഈ നിയമം വരുവാൻ അതിൽനിന്ന വ്യതിചലിച്ചേയ്ക്കാം. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ഈ വിധത്തിലുള്ള ഒരന്തരീക്ഷം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം, ഗവമ്മെണ്ടും ജനങ്ങളുംതമ്മിൽ സ്വരച്ചേർച്ചയില്ലാതിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ഈ ബില്ലിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അസാധാരണ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വം ഞങ്ങൾക്കനുവദിക്കുവാൻ പാടില്ല.

സർ, ഈ ബില്ലിന് അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന തത്വം ഞങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യമാകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട നിയമമെമ്പറും ഗവമ്മെണ്ടും ഒരു സംഗതി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിത്തരണം. അതായതു് ഇവിടെ കുറച്ചുകാലമായി പത്രങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുതോട്ടുകൂടി സ്വാതന്ത്ര്യം ക്രമവിരുദ്ധമായി പെരുമാറിവരുന്നുണ്ടെന്നും തൻമൂലം രാജ്യഭരണത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ട നേരിട്ടുന്നുവെന്നും വിവരിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ ഇതുവരെ ഈ അസാധാരണനിയമപ്രകാരമുള്ള ഒരു സംഗതി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കുമോ? ഈ ബിൽ അനവധി പത്രങ്ങളേയും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളേയും തടയുന്നുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തിൽ വളരെ കൊല്ലംമുമ്പുമുതൽക്കെ നിയമവിരുദ്ധമായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ നടത്തീട്ടുണ്ടെന്നും അതിനെ തടയാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പറയുന്നവക്കുതന്നെ ഈ നിയമം ന്യായമാണെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഈ നിയമംമൂലം ഇപ്പോഴും ശൈശവാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്നതും വളർന്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ പത്രങ്ങൾ അകാലമരണമടയുന്നതാണ്. ഈ നിയമംമൂലം പത്രങ്ങളുടെ സ്വരങ്ങൾ നീർജ്ജീവം ആകയും, പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ശക്തിയില്ലാതെ ആകയും, ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ ന്യായാന്യായങ്ങളെ ജനങ്ങൾക്ക് അറിയാൻ സാധിക്കാതെയാകയും, പത്രങ്ങൾ കേവലം ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻമാത്രം ഉള്ള ചില പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ മാത്രമാകയുംചെയ്യും. ഈ നിലയിൽ ഇവിടത്തെ പത്രങ്ങൾ എത്തിച്ചേരണമെന്നാണോ? ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ശക്തിയെ നിലനിൽത്താൻ പത്രങ്ങളുടെ എതിർപ്പും പത്രങ്ങളുടെ സഹായവും ആവശ്യമാണ്. ഗവമ്മെണ്ടിനെ എതിർക്കാൻ ശക്തിയില്ലാത്ത, ആക്ഷേപിക്കാൻ ധീരതയില്ലാത്ത ഒരു പത്രം ഗ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വമ്മെണ്ടിനെ സ്തുതിക്കയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ ആ സ്തുതിക്കും സഹായത്തിനും യാതൊരുവിലയും ഇല്ല. ഇവിടത്തെ പത്രങ്ങൾ എല്ലാം ഇവിടത്തെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഭരണത്തിനെ അഭിനന്ദിച്ചു് അടിമകളായിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

സർ ഷൺമുഖത്തിന്റെ ഗവമ്മെണ്ടാജ്ഞകളേയും പ്രവൃത്തികളേയും വളരെ നല്ലതായി, കേമമായി എന്നു് മാത്രം പറഞ്ഞുകേൾക്കുവാനാണോ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ഈ സ്തുതിക്കു് ലോകം ഒരു വിലയും കല്പിക്കുന്നതല്ല. അതു യാതൊരു പരിഷ്കൃത ഭരണാധികാരിക്കും അഭിനന്ദനീയമല്ല. അങ്ങിനെയായാൽ പുതിയ പല കാരണങ്ങളും പറഞ്ഞു് ഗവമ്മെണ്ടു് പുതിയ പല രീതികളും കൊണ്ടുവരാൻ നോക്കുന്നതാണു്. ഒരു രാജ്യത്തിലെ പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും തീച്ചയാക്കേണ്ടതു ആ രാജ്യത്തിലെ പൊതുജനാഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണു്. ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ നന്മതിന്മകളെപ്പറ്റി പൊതുജനാഭിപ്രായമെന്തെന്നു് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു് ആ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു് അധികാരമില്ലെങ്കിൽ ആ പ്രവൃത്തി സാധൂകരിക്കാവുന്നതല്ല. എല്ലാ പരിഷ്കൃത ഗവമ്മെണ്ടുകളും ജനങ്ങളുടെ പുരോഗതിയെ ലാക്കാക്കി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായമെന്തെന്നറിയുക സാധാരണയാണു്.

സർ, അടുത്ത ഏതാനും കാലമായി ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു് തുടരെത്തുടരെ വാഴ്ത്തുവിടുന്ന മൂച്ചുയേറിയ നിയമായുധങ്ങളെക്കാണുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ പരിഭ്രമിച്ചുപോകുന്നു. നിരായുധീകരണമാണു് ലോകത്തിനത്യാവശ്യമെന്നു് പരിഷ്കൃത ചിന്തകന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ പൊതുജനങ്ങൾ യാതൊരുവിധത്തിലും ഗവമ്മെണ്ടിനെ എതിർക്കരുതെന്നു് വിചാരിച്ചു് ഇവിടെ നിയമായുധങ്ങൾക്കു് മൂച്ചുകൂട്ടുന്നു.

സർ, ഈ ബിൽ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു് അയക്കുന്നതായാൽ ജനങ്ങൾക്കു് ഹിതമായ വിധത്തിൽ അതിനെ ഭേദഗതി ചെയ്യാമെന്നു് നിയമമ്പെർ പറയുന്നു. സർ, അതുകൊണ്ടു കാര്യമില്ല. ഈ നിയമം ആറുമാസത്തെ കാലാവധിവച്ചു പാസാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടയിൽ സകല പത്രങ്ങളും ജീവച്ഛവമായിത്തീരുന്നതാണു്. കൊച്ചിയിലെ ജനസംഖ്യക്കും പരിഷ്കാരത്തിനും അനുസരിച്ചവിധം നോക്കിയാൽ ലവിടെ പത്രങ്ങൾ എത്രയോ ചുരുക്കമാണു്.

അങ്ങിനെയിരിക്കെ പൊതുജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾ പത്രങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുന്ന ഈ നിയമത്തെ അനുകൂലിക്കണമോ! ഇതു് സെലക്ട് കമ്മറ്റിക്കു അയക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾ അനുകൂലികളാകുമോ? ഞങ്ങൾ കഴിയുന്നതു ശക്തിയോടുകൂടി ഇതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. അതു് ഈ നിയമസഭയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. Sivarama Menon.—Mr. President, Sir, I feel it my bounden duty to express a few words on this very highly controversial measure, and in doing so, I do not for a moment seek to support the Government in the method through which this Bill has been ushered into existence in all its solemnity.

During the days when the Hon'ble Member, Dr. A. R. Menon was vehemently stating in the open Council in the speech he delivered in 1108 that Government have really failed in their duty to bring forward some measure by which the Press has to be controlled, I mean to say, during those days, such an emergency piece of legislation as this, but not exactly on the same terms as the Bill now before us, would have been justified. But somehow or other, regard being had to the trend of subsequent events, we fail to see such vituperative attacks by the Press that some of them indulged in, in the years 1107 and 1108; though scandal-mongering has not ceased. But now, any way, since it has already come to the Statute Book as an emergent piece of legislation, having got the Sign Manual of Our Gracious Highness, there is no use of crying over the matter. The fact that such an emergent piece of legislation has been passed should never cloud the issue before us, because if the House feel that there are some irresponsible papers and irresponsible editors who require to be controlled—I am sure there have been and there are—if that is the opinion among the non-official members of the House, it is up to us to proclaim to the utmost of our capacity that a legislation by which some sort of control ought to be exercised is a sheer necessity. The Hon'ble Member for South Ezhuvas was saying that the principle of this Bill was one of licensing. I disagree with that view; and if Government is going to proceed that the basis of this Bill is licensing, I do not know how far this Government measure is to receive support. According to my humble view, this is a measure which is calculated to empower the Government to exercise some control over papers which offend against the clear provisions either of the penal law or of the provisions of the Bill which will have to be enacted in its final form. If persons who offend against such laws are not to be controlled, if the non-official members of this House were to say that whoever may offend against common decency or against the Penal Code by writing articles out of taste in season and out of season; they also ought to be protected from the clutches of law, I have no sympathy with them. I am raising this as an argument to show that this is not the proper stage when we should condemn it in toto. But I ask whether

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

there is not the necessity, whether there is not the justification for us to feel with the Government that papers which offend against the laws of the State, should be controlled.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Are you sure that there is now no power?

Mr. M. Sivarama Menon.— That power is certainly infructuous and inadequate and that is one of the points I am going to deal with. Arguments have been heard to day and applauded also without understanding the real situation. The first question before the House is, apart from the question whether there was any necessity for an emergent piece of legislation at this juncture—that is a totally different matter about which I have already expressed my opinion—whether there have been, whether there are and whether there is a likelihood of certain papers which have misbehaved, which are offending against good manners and tastes and which will repeat them. We are here, as has been pointed out by several Hon'ble Members, to do a sacred duty, and I say the angle of vision as to how we should discharge this duty should depend upon a dispassionate consideration on the basis of the proved facts before us. If you look at the past history of the Press in the State, thanks to the credit of the State, it ought to be stated that 95 per cent of the papers have been graceful and decent enough to refrain from vituperative attacks. But, I say, one is sufficient enough to bring the administration or the people who read that paper into contempt; even if there is only five per cent, we must see that the society is made free from the evil influences of such wild attacks. Therefore, if ever papers have been existing in the State which indulge in such outrageous attacks, and if legislation is aimed at controlling only such papers as offend against the laws of the State, I ask, what justification there is in the discharge of our duties as the elected representatives of the people, to say that because a piece of legislation has been passed under the emergency powers, we should throw it out in toto at this motion for committee-stage. If the Hon'ble Members are really convinced that there has been no paper at all in the State which deserves any preventive control, it is high time for us to throw out the Bill. But the speech of the Hon,ble Member Dr. A. R. Menon and the speech of the Hon'ble Member for South Ezhuvas have convinced me and fortified my position further that there have been and there is also a likelihood of such papers existing.

Mr. K. Ayyappan.—There is also law for that.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. Sivarama Menon.—I am coming to it. Now, therefore, if there have been such papers, there is certainly necessity for a Press legislation. Why I say that there is necessity is because according to me the existing laws of the State cannot cope with the disease exhibited by some journals. You may say there is the law of defamation which concerns individuals. Defamation is an offence. The defamed person must himself complain. The only exception to that section is that if a person defamed is dead, his heirs may take up the cause. If a paper indulges in habitual defamation, against a person, be he man or woman, he or she has to go to courts and then move the court to punish that individual, and what after all is the result? Defamation becomes worse defamation by repetition in courts to explain divergent possibilities of interpretation. It becomes aggravated by wide publicity in courts and the reports of such proceedings in the Press. The morals of society gets degenerated and a taste for improper and scandalous literature happens to be cultivated. In turn, an incentive to cater to such bad taste unconsciously creeps in for survival of some papers. The delicacy to the complainant and the injury to society are matters which should be reckoned with. When we dispassionately consider the question as to whether there will be any one who will take the trouble of moving a court of law for defamation, I mean to say to ventilate their grievances, the number will be very small. And my experience has shown that, in spite of defamatory attacks, some still maintain their dignity in public society, even though they have not gone before a court of law to vindicate their honour. But I ask is it any justification for Government which is to administer justice equally between man and man to keep quiet and allow a newspaper or editor to go on attacking persons possibly for black-mail. Therefore, the existing law of defamation will really remain a dead letter and enable the writers of these articles to go on unperturbed to their heart's content. If the law of defamation is a cognisable offence by the Police—under the present law it is not—and the Police are entitled to register cases of defamation against any person who may offend that law, you may say that the law is adequate so far as that offence is concerned. But even then the evil effects adverted to by me still remain and the remedy though it cures the particular disease causes another of a more virulous nature. Dissemination of incorrect news often does great harm. It may create mental uneasiness and tend to communal conflicts. There is no sure penal law which can reach such publishers. Some papers want sensational news and some correspondents coin them. Are they all to be left with

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

unfettered liberty to go on this track? Prevention is better than punishment. I am not upon the question as to whether the evil of bad editing cannot be remedied by any other piece of legislation than this measure which has been brought before this House. We are concerned with the advisability for a piece of legislation and as long as defamation continues to be an unclaimed offence, and so long as dissemination of false news cannot be punished as mere lies the existing law is not comprehensive enough. The pursuit of the offender may not even be worth the game. Therefore, the law as it exists in the Penal Code is insufficient to meet the situation. I have noticed in this House more than once a tendency to attack the Judiciary. Fortunately, I was one of those Hon'ble Members of the House, who during the budget discussion did not open his mouth when attacks against the Judiciary were made by the member for Pallipuram who had the good fortune of being in this Council for one session. He came forward with a motion attacking the Judiciary and I may tell you that every non-official member of this House, especially the Vakils rose up to condemn him in unequivocal terms. Therefore, there must be found a change in the state of things after the Budget Session. Has our judiciary become so rotten since, is the question? Some members were arguing that this measure cannot be promulgated since the Judiciary is not independent of the Executive. There is no objection to promulgate any law. If our Judiciary is rotten it is for you to suggest ways and means to remedy it. As long as we are in a State and subject to the control of the Judiciary, as it exists, we are bound down by certain conventions, by certain rules and by certain Regulations. There is no use of saying that the Judiciary is rotten and we cannot get justice measured out by an even scale. It is for you to prove it and remedy the evil if it exists. But it is no argument to say that this piece of legislation is unnecessary. If the Judges are not capable of administering the law that is no reason for saying that laws are unnecessary for the State. It is a totally different matter for consideration. I say, therefore, once more to my Hon'ble friends, if you are convinced that a state of things at any rate existed up till recently and there is also the possibility of such things coming into existence hereafter, some piece of legislation is highly necessary. But I am not at all in sympathy with any single provision in this Bill. I suppose that the point raised by the Hon'ble Member for South Ezhavas could have been snatched at by the Hon'ble Member for Law and answered directly by saying that the aim of this legislation is never a scheme of licensing because, according to me, as I said before, this is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

only a piece of legislation aiming at controlling the writers in newspapers who offend against the laws of the State or commit the offences enumerated in the very Act itself. If that is the view to be taken no-body can say that offenders should be protected or that they should not be penalised. But one thing I have to bring to the kind notice of the Council. Here we find in section 5, I am referring to this section not for the purpose of condemning each and every provision because we are at a different stage, power given to the executive to take action against the newspapers that go against the law. That is putting the cart before the horse. There is the Government Advocate to bring to the notice of the Government if any such grievance is felt. This State cannot but have a Judiciary and Government must divest itself with the power of punishing the offenders. That is, if any paper is seen to have offended against the provisions of the law, it shall be the duty of the Government Advocate to bring it to the notice of the Chief Court that such a paper has committed an offence and if the Court is satisfied after issuing notice that it has committed an offence direct that paper to be licensed. There is no principle by which a man who has not committed an offence can be punished. Even under the Criminal Procedure Code we find persons can be bound over for good behaviour only on the strength of several past incidents in their career. It is a bundle of criminal acts that prevail upon the Court to call upon a person to furnish security for good behaviour.

Similarly if it is the apprehension of the breach of the peace the court can call upon him to furnish security. But it is not an executive will but a judicial apprehension that is the guiding factor. With regard to editors I regret to say that this piece of legislation places them on a lower level than such offenders, because you are asking them in the first instance for good conduct and behaviour to take a license. I say therefore that this piece of legislation carries with it humiliation and some of the provisions of it require drastic changes especially in divesting the Executive of that power of taking action in the first instance. But by this do not for a moment think that if the Government is not going to accept reasonable proposals made in the select committee or by this House any of the responsible members of this House is going to support this measure. If I think that this Bill should go in before the Select committee it is only by reason of my utmost consideration and anxiety in the cause of the newspaper writers and editors. We want to see whether

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the sting cannot be taken away and the bill really shorn of all the objectionable features in the select Committee. This Council is not without powers in rejecting the Bill again if the Government will not come round and heed to our advice which we are competent to give and expected to give. It will be time then for us then to consider whether this Bill should ever see the Statute Book with our sanction. Therefore I put it to the Hon'ble Members why not wait through the committee stage and see whether the Government is going to accept our advice. I must first ask you whether you will agree with me in putting that question to them. It will be premature, it will be childish it will be the highest folly on the part of the non-official members to throw out the Bill at this stage. It will be a suicidal policy. If you want to throw out this measure as one man against the structure of the Government first let us gather our forces and let us fight the matter out in the Select Committee and not reject the Bill at this stage. I am not concerned with the threat that was given out from the Treasury bench. When I feel that really there is necessity for a certain control over a certain class of persons, no matter whether Government members have spoken to the non-official members or not, I will discharge the duty by giving vent to the free expression of opinion. I feel that I will be failing in my duty to the electorate and to the people of Cochin at large if I shut my eyes to the growing tendency to abuse the privileges of the Press. I say again to those who are interested in the Press which must be considered to be the soul and life of the people, let us not be parties to the stifling of the Press by the Government with such a piece of legislation. The question was asked why it was passed as an emergent piece of legislation? It has been courteously placed by the Government before this House and we are asked to tender our advise. Let us tender that advice, let us watch the conduct of the Government, let us see whether our cry is satisfied by the Government. If you find that Government is not even modest enough to listen to it, let us then join hands and behead this Bill. This is the advice that I have to give to the non-official members of this House and not to adopt a suicidal policy of non-co-operating with the Government at this early stage. Don't take the stand that we must annihilate it here and here alone. Let us test the Government. Because the present Bill is bad enough you cannot ask Government to bury it and then bring in another. No parent likes a deaf or dumb child at birth to be done away with. You are not taking note of human nature in such a course. Now the Government is in a position to say through the Law Member "have we not respected you on

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

more than one occasion"? I really feel that the Government have agreed to certain of the proposals of this House with regard to certain measures. At this stage I shall not be justified in saying that the Government will not take heed of our advice. It is our duty to give an opportunity to the Government to improve the bill and that aided by our advice. If you refuse to give it, it will be our fault. If they disobey or disagree from our views and flout us in our face then it will be time for us to see whether by a unanimous non-official vote of this House this Bill should not be thrown out.

Mr. M. V. Cherian.—Sir, I was hesitating as to what position I should take in this matter. But after hearing Mr. Sivarama Menon, the Hon'ble Member for Ernakulam South, I think I ought to oppose the Bill, because he has given the reasons and he has convinced the House that the Bill ought to be entirely thrown out. He says that the Bill as brought at present is not a happy one and it will curtail the liberty of all. Mr. Sivarama Menon has advocated the cause that the Bill as brought is not a desirable piece of legislation and he does not support even a single provision of the Bill. Therefore in my humble opinion Mr. Sivarama Menon has advocated the cause that the Bill should be thrown out entirely. With these observations I oppose the Bill.

മിസ്റ്റർ വി. എസ്സ്. കൃഷ്ണൻവൈദ്യൻ.— സർ, ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ചു രണ്ടുവാക്കു പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കുന്നു. കൊച്ചീരാജ്യത്തിൽ കുടിതൊട്ടു കൊട്ടാരംവരെയുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ഉത്തമമായ ഒന്നാണു് പത്രനിർമ്മാണം.

അങ്ങിനെ ഈ കാലത്തു് വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാവർക്കുംകൂടി എല്ലാ വിവരങ്ങളും അറിയുന്നതിനു സാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് മഹാഭാരതത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെയുള്ള കൊച്ചിനിയമസഭ ഒരു കൃത്രിമക്കിളിയെ നമ്മുടെ കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു കരുതിയതിൽ ഞാനതിശയിക്കുകയും പരിഭ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള യന്ത്രത്തെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതായാൽ പത്രത്തിന്റെ തുണ്ടുപോലും കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ കാണുവാനും വായിക്കുവാനും പ്രയാസപ്പെടുമെന്നു വ്യസനപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് എന്റെ ചെറുപ്രസംഗം തൽക്കാലം നിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

Mr. Shabdai S. Koder.— Sir, I am at one with the Hon'ble Members in thinking that this Regulation should not have been brought to this Council without consulting the members of this House. The objectionable features of this bill were referred to by all the speakers and I do not want to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

repeat them again. I concede, Sir, that newspapers should be newscarriers and not newsmakers. But I want at the same time to impress upon the Government that by completely curtailing the liberty of the press you are curtailing the liberty of the people's university.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.— Mr. President, Sir, I was following the debate from the very beginning with very keen interest. The Hon'ble Law Member after reading out the speech made by the then Hon'ble Member for Cheruthuruthi who now represents Pallipuram gave the history of what led to the passing of a previous piece of legislation passed about this time last year and rounded off saying that things have changed for worse since those days which culminated in forcing the Government to introduce a piece of legislation under Section 15 of the Cochin Legislative Council Regulation. I repeatedly asked the Hon'ble Law Member what is the calamity that has befallen Cochin necessitating the introduction of such a measure and no answer came from that side. When other Hon'ble Members also were asking the Government about the necessity for the introduction of this piece of legislation, no answer came. That pertinent question remains unanswered still. That attitude of silence on the part of the Government clearly shows that between the passing of the Press and Registration of Books Regulation passed about this time last year, and today nothing untoward has happened. I think the inference is perfectly justifiable.

In the objects and reasons for the Bill it has been stated in very clever terms as follows, "Government observe that there has been a tendency of late to transgress the limits of fair or legitimate criticism and indulge in the dissemination of false and objectionable matter among the public. The recent amendment of the Cochin Press and Registration of Books Regulation and the Cochin Code of Criminal Procedure have not been found adequate or effective to combat this evil. Government consider it essential in the interests of good administration and of maintaining a healthy and well-informed public opinion that the publication of newspapers within the State should be brought under better control. Hence the Bill". That is how the statement of objects and reasons runs. Now Sir, nothing has been stated by illustration from any passage from any one newspaper or pamphlet circulated in the State to justify the position enunciated in the statement of objects and reasons. For anything that has happened up till now, my submission is, that there exist ample provisions in our statute book to deal

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

with them. We are aware of certain instances of misbehaviour on the part of certain papers and we also know that action under the existing law is being taken against them. There is no case that the existing law has been found wanting to deal effectively with such cases. Therefore I submit that the Hon'ble Law Member has not made out a case for coming forward with this unusual piece of legislation. He has referred to the passing of the present British Indian legislation on the subject and read out passages from the British Press Act of 1931. But if he would only refer to the pages of the Assembly Proceedings wherein the Home Member's speech in introducing the bill is reported, he will be convinced of the fact that the circumstances that necessitated the bringing forward of that bill in the Assembly do not at all exist here. Remember the year 1931 was a peculiar year. For two or three years preceding that year you will be surprised to find that terrorist movements were on the increase and there were even murders of men and other various acts of violence and immediately preceding the bringing of the bill in the Assembly even in the very week, there was the murder of a very highly placed officer. Such were the circumstances that necessitated the bringing in of the Press Bill in the Imperial Assembly. But what are the circumstances here. My friend does not answer. Nobody has answered.

The Hon'ble Member for Ernakulam has been saying that we might be taking a suicidal policy if we throw out this bill at this stage, and that whatever should be done could be done in the Select Committee stage. But he also says that he does not agree with any one of the provisions in the bill. Then I ask him in all seriousness, why this bill regarding which none of the provisions are acceptable to him nor to any one of the Hon'ble Members here? Rather than request the Government, advise the Government or even force the Government to change this unhappily worded, ill-wanted bill and bring it in a more acceptable form, is it not better to throw out this bill altogether? That is also giving the Government an opportunity to come forward with an acceptable bill if one is really needed instead of trying to improve this rather ugly specimen in the Select Committee stage. Why not give the Government an opportunity to come forward with a Bill which is acceptable to all sections of the House? I am sure the Hon'ble Member for Ernakulam South never meant that the Select Committee stage is the only place at which one could mend matters. This is a thing which cannot be improved in the Select Committee stage.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

On the question of the principle underlying the bill, the Hon'ble Member for Ernakulam South says that he does not agree with the Hon'ble Member for South Ezhuvas. As pointed out by the Hon'ble Member for South Ezhuvas, I say, that this Bill is for licensing the Press and for nothing else. Look at the position now. Any body who wants to run a newspaper inclusive of the newspapers that now exist would have to go before the Magistrate and give a declaration and along with the declaration to deposit with him a security ranging from rupee one to five hundred. The exact amount will be settled by the authorities concerned with reference to the antecedents and so many other things of the person who goes there. At any rate the fact remains that you would have to deposit a security amount whether it be rupee one or five hundred. That I submit is a stigma wantonly placed by the Government in the way of a man who wants to enter a noble profession. Therefore it is that we take exception to the very principle underlying this bill and say that this is one of licensing the Press of the State. It has not exempted the existing presses and newspapers. If the provision is only for newspapers that may hereafter come into existence one can understand that. If a newspaper man misbehaves or if the Government is satisfied that he has misbehaved he may be asked to show cause why he should not deposit a security. That would be the proper method. Now you start with a security. It is a most wrong way of doing things.

Mr. A. Sankara Menon.—Why not send it to a Select Committee?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Why not throw it out? Why are you so particular of a deformed child? (Laughter) Why not throw it away and see whether a better child will come which could be further ornamented on by the Select Committee.

Therefore my submission to the House is that this is a Bill which has come at a time when there is no necessity for it as it existed at the time of the introduction of the Press Act in British India. If ever a time arises this will be the House which will certainly help the Government in enacting any piece of legislation to combat any evil that has arisen or may arise.

With regard to the provision for appeal it is stated in one of the sections of the Bill that a person after his security is forfeited for the first time or for the second time may either appeal to the very authority who forfeited the security, namely, the Government or the Chief Court to have that matter rectified. We have heard of appeals being preferred against decisions of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Court but not against appeals being preferred against such executive acts. You have got the order of the executive authority saying that A's security is forfeited. The Court has to look into the connected papers and look into the order passed by the executive and the Honble Judges of the Chief Court have to pronounce judgment either confirming the opinion of the executive authority or reversing it. There will be no other materials placed before the Court to act upon.

Mr. President.—Government considers that provision to be one of the most vital in the interest of the newspapers. If an order has been passed by the Government then it is open to the aggrieved party to appeal to the Chief Court by an application and that application will be considered by the Chief Court and in doing so all the provisions of the Civil Procedure Code come into operation. Why do you dispute that?

Mr. T. S. Narayana Ayyar.— The position is much safer than that. If an appeal is made to the Government, the Government is bound to do either one of the two things. One is to reverse the order or Government shall refer it to a full bench of the Chief Court.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—I perfectly understand that. But my contention is that the Chief Court is without materials to act upon to give a judicial pronouncement on the subject. We have heard under the ordinary circumstances to be called upon to prove the positive and not to prove the negative. You are giving an order first and then calling upon the aggrieved party to prove the negative.

Mr. Thomas Manjuran.—No.

Mr. President.—It is for the Government to prove before the Chief Court that it falls within the law.

Mr. Thomas Manjuran.— I shall read the section. "Any person aggrieved by an order under section 5 or section 7 may, within two months from the date of such order, apply to the Government for reconsideration of such order on the ground that the newspaper in respect of which such order was made did not in fact contain any words, signs, visible representations or the matter of the nature described in section 5, and the Government shall thereupon either revoke such order or shall refer such application to the Chief Court forwarding to the said Court a copy of such order with the connected records." Then again, "Every such application shall be heard and determined by a full bench of the Chief Court and the said bench shall decide whether the words, signs, visible representations, or matter contained in the newspaper in respect of which the order in question was made were or were not in fact of the nature described in section 5."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Therefore the Chief Court ascertains whether the words complained about were of the nature which the Government considers they were of.

Mr. K. Ayyappan.—The newspaper man will have to go to the Court and defend his case.

Mr. President.—Both the Government and the editor have to go to the Court and defend their cases.

Mr. Thomas Manjuran—They are absolutely on a par.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—No. Sir, a reading of this Bill will show that it is the aggrieved party that has to appear before the court and prove his case. But it is a matter of detail. On the principle of the bill you begin by asking the newspaper to deposit a security which is certainly an objectionable feature. Therefore my submission is it is not a case of a piece of legislation that could be improved but it is one which does not deserve the consideration of the House. Therefore I wholeheartedly support the motion for throwing out the Bill.

Mr. President.—Should we not finish it off to day itself? Tomorrow is the day for non-official business and they may complain if official business is transacted.

Mr. Thomas Manjuran.—Somehow or other the Bill has to be disposed of today itself. If this Bill were to be postponed for the next session there may be inordinate delay in getting the bill passed.

Mr. President.—The House is not bound to support and facilitate the passing of the Bill. (Laughter).

Dr. A. R. Menon.—Why not prolong it for another six months by a Proclamation?

Mr. Thomas Manjuran.—That is not possible under the law.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—We can sit up late and dispose of it today itself.

Mr. President.—If the House thinks that there has been sufficient discussion on the subject it may be considered whether it may be put to vote or not.

Dr. A. R. Menon.—Sir, I move for the closure of the debate.

Mr. K. Ayyappan.—I second it.

Motion put and carried.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Manjuran.—Sir, in view of the closure motion that has been carried I do not propose to make a detailed reply. I do not feel called upon to make a detailed reply because the points that I ventured to advance have not been touched at all. Although the Hon'ble Members who objected to the Bill said that they objected to the principle, eventually, when they came to rock bottom their objections were to the details of the bill. Take for instance the Hon'ble Member for Wadakkancheri. Although he stated that he objected to the principle of the bill his objections were really to the details thereof. That in fact was what happened generally with regard to all the non-official members who spoke. What is it that is so objectionable in the principle of the bill? Will the Hon'ble Members say that this country has not been in the near past polluted by journalism which is considered to be objectionable by one and all of us? Will the Hon'ble Member for South Ezhuvas say that a recent tirade against himself and another party, was not foul and dirty?

Mr. K. Ayyappan.—I met it with the contempt that it deserved. You may learn it from me. (Hear, hear).

Mr. Thomas Manjuran.—The Hon'ble Member might have met it with contempt but I wonder whether the other party affected dealt with it in that manner. I do not want to make more reference to it. Other people may not look at such comment with the same complacency as the Hon'ble Member did. Hon'ble Members should not think that this law is made for us, for the members of the Government.

Dr. A. R. Menon.— That is what we honestly believe. (Laughter)

Mr. Thomas Manjuran.—That belief should be revised. If Hon'ble Members think that it is for the sake of officers of the Government, I may say that it is a fundamental mistake. Do Hon'ble Members with the experience of the Hon'ble Member for Pallippuram think that the Government is intended to look after a few officers of the Government?

Dr. A. R. Menon.—That is the main purpose, Sir, in my view. (Laughter)

Mr. Thomas Manjuran.—That is rather a wrong and perverted view with the greatest deference to the Hon'ble Member.

I was saying that the criticism was with regard to the details of the bill. I was very glad to note that more than one Hon'ble

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Member who was in a position to know the condition of the Press in Cochin and whose opinion is entitled to weight has expressed on the floor of this House that some such provision is highly necessary for the purpose of curtailing the license of the press. I can quite understand the objections raised by many of the members that it is not entirely acceptable to them. While I concede that the bill contains some vigorous provisions that should not be a reason to throw it out entirely. The matter may be treated as an open question to be considered during the passage of the Bill in the select committee. In the meantime I submit that it will be inexpedient and unwise to throw out such a bill merely because its form is not quite acceptable. The only reasonable course appears to me to be to refer the Bill to a select committee. I have given a list of members of the Select Committee but it is entirely left to you to select whichever members you please. I say this because one Hon'ble Member made reference to it. I move that the Bill may be read in Council.

Motion was put and negatived.

The House rose for the day at 5 p. m.

B. V. KRISHNANKUTTY MENON,

Secretary to the Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly